BAYAN YANI

2017- 05 ● HAZİRAN ● 8 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 10 TL.

65

Antalya'da yolda sigara içen bir kadına "ülkeye bak, kadınlar yolda o.... gibi sigara içiyor" diye laf atan bir erkek, çevredeki kadınlardan tepki görünce sigarayı kadının boynunda söndürdü!..

17 sene önce "Hayata Dönüş" operasyonlarında dozerle kolu kopan Sosyolog Veli Saçılık'ın annesi Kezban Saçılık, o zaman polis tarafından yerlerde sürüklenirken eteği sıyrılıp çıplak kaldığı için, o günden beri pantolon giyiyor.

BAYAN YANI AKTÜEL

Batman'da uyutularak fuhuş yaptırılan 14 yaşındaki kız çocuğuna tecavüz edenler arasında kentin tanınmış kişileri, esnaflar ve beş gün önce Hac'dan geldiği öğrenilen bir muhtar da var...

"Adalet istiyoruz" deyip çocuklara idam ipi tutturan öğretmene ödül gibi ceza: Kınama...

Antalya Müftüsü Ramazan ayında bazı 5 yıldızlı otellere imam atanacağını açıkladı...

ÇayKur kadınlara kapılarını kapattı. 47 fabrikada çalıştırılmak için 1500'e yakın mevsimlik işçi alacağını duyuran ÇayKur'a kadınlar ve engelliler alınmayacak.

İki eğitmenin açlık grevine destek için gittiği "İnsan Hakları Anıtı" önünde yerde sürüklenen Veli Saçılık'ın annesi "Hani cennet anaların ayakları altındaydı" dedi...

İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, ihraç edildikleri mesleklerine geri dönebilmek için uzun süredir açlık grevinde olan Nuriye Gülmen ve Semih Özakça tutuklanırken, onların şirin fotoğraları basılan aslında birer terörist olduklarını söyledi...

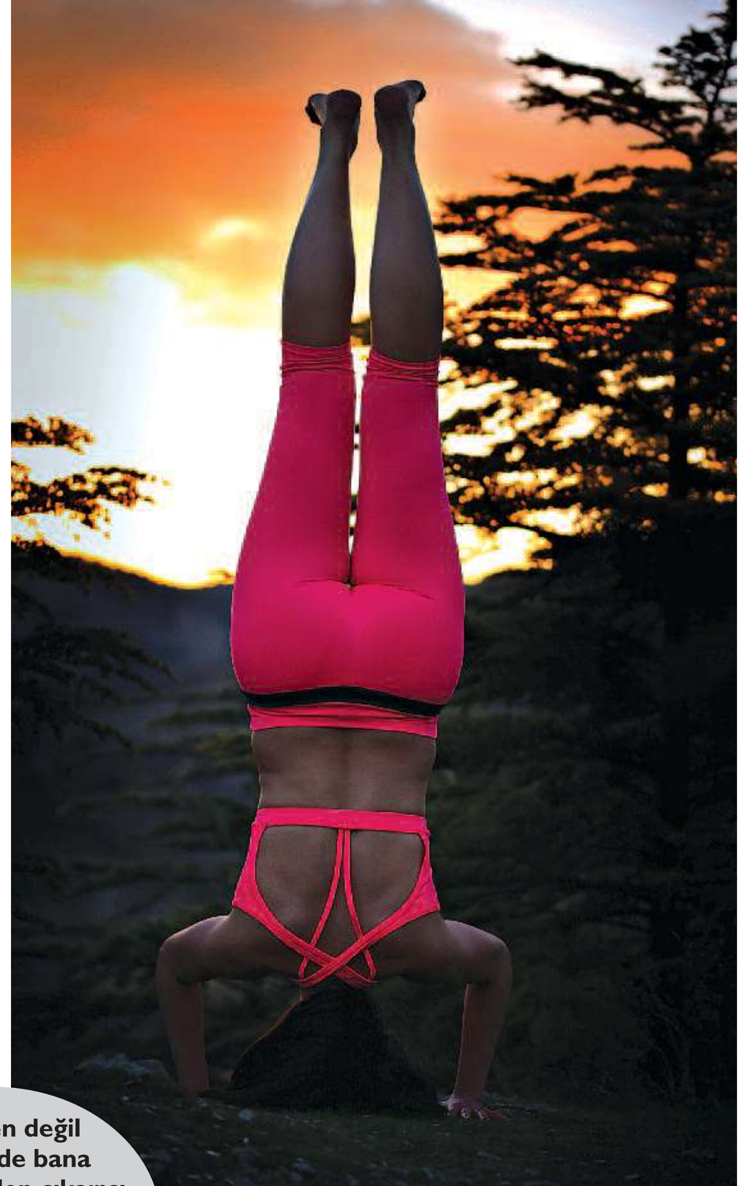
Diyarbakır'da bir gerici, yolda yürüyen bir çifte "Burada böyle yürüyemezsiniz" diye saldırdı...

Esenyurt Belediyesi Kültür Merkezi'nde 3-6 yaş arası anaokulu etkinliğinde çocuklara gelinlik damatlık giydirildi, evlendirilip hacca gönderildi... Çocuklara silah verilip savaştırıldı.

Sütyenle fotoğraf çektirmek tehlikeli ve yasaktır

Geçtiğimiz ay Ankara'nın göbeğinde Dikmen Vadisi'nde tuhaf bir olay yaşandı. Amatör fotoğraf sanatçısı Şener Eroğlu, Güney Amerikalı fotoğraf sanatçısı arkadaşıyla çekim yaparlarken ANFA güvenlik elemanlarının engellemesiyle karşılaştılar. Neden mi? Sütyen olduğu iddia edilen yoga bodysi yüzünden...

Sizi tanıyalım.

Ankara doğumluyum, evli 2 çocuk babası, elektrik malzemeleri satış üzerine çalışmaktayım. Fotoğraf sanatı benim hobim, özellikle portre de farklı dünya insanları özellikle kadın portreleri üzerinde çalışmalar yapmaktayım.

Olay gününden bahseder misiniz?

05.04.2017 ben ve Güney Amerikalı bir arkadaşım ve fotoğraf makinamla Dikmen Vadisi 2. Etap'a gittik. Güney Amerikalı arkadaşımda 2 tane elbise vardı birisi kendi ülkesine ait yöresel, diğeri yoga kıyafeti üzerinde büstiyer, altında tayt olan bir kıyafet... İlk çalışmamıza yoga kıyafeti ile başlayıp yöresel kıyafet ile devam edecektik.

O sütyen değil dediğimde bana tekrar çileden çıkarıcı "Biz sizi yarım saattir gözetliyoruz üzerindeki sütyendi" diye ısrar etti.

Dikmen Vadisi'nde arka fonda fıskiyeler olan bir yerde yaklaşık 30 dakikalık bir çalışma yaptık. İlk kıyafetimizle olan çalışmayı bitirmek üzereyken, birden bire motorize ve yaya bir kaç tane güvenlik görevlisinin bir suç unsuruna müdahale eder gibi, hiç bir nezaket kuralına uymadan, etrafımızı sarararak izin belgeniz var mı diye sordular, bende bu yaptıklarının hukuki anlamda yetki sınırlarını aştığını bu masum hareketimize karşı izin belgesi somalarının hukuki olmadığın ancak buna rağmen zaten valilikten ve belediyeden izin yazısı aldığımı söyleyerek bu belgeleri kendilerine sundum ve güvenlik görevlileri biz bu belgeleri inceleyelim diyerek gittiler, görevliler çok kısa süre sonra tekrar geri geldiler ben kendimden çok emindim bizce bir sorun yoktu.

Ama var mıymış?

Benim unuttuğum onlar adına çok büyük bir koz varmış bunu bilmiyordum açıkçası. Bana dönerek alaylı bir şekilde "Bu izin belgesinde sütyenle fotoğraf çeklilir diye bir ibareye rastlamadık" dediklerinde, derin bir şok yaşadım.

40 yıl düşünsem yanımdaki kadının kıyafetinin bir belediye görevlisinin alay konusu yapılacağı aklıma gelmezdi. Ben aynı zamanda kalp hastası biriyim, düzgün konuş diye yüksek sesle isyan ettim. O sütyen değil dediğimde bana tekrar çileden çıkarıcı "Biz sizi yarım saattir gözetliyoruz üzerindeki sütyendi" diye ısrar etti.

Siz daha önce de benzer bir olay yaşamışsınız ve izin kağıdınız da bu yüzden vardı sanırım.

Daha önce aynı parkta ve farklı parklarda da buna benzer olaylar yaşadığımdan ve izin kağıdı aldınız mı sorusuyla karşılaştığım için maalesef pratikte mümkün olmayan bir belgeyi hem valilikten hem belediyeden şartlı koşullarda aldım. İşyeri açma izin belgesinin belediyeden alındığını biliyorum, ancak bir parkta dansetmek spor yapmak, oynamak ve zıplamanın belediye izin belgesine tabi olduğunu da öğrenmiş oldum, keza söylediklerimde abartı yok ben dans eden bir Afrikalı kadının fotoğrafını çekerken parktan izin kağıdı olmadığından çıkartıldım, bunlar 153'e intikal etmiştir ve 153 bana konuyla alakasız bir şekilde beni ve Afrikalı kadını aşağılayarak olayı terörizme bağladı ve anlayışınız için teşekkür ederiz diyerek konuyu sözde kendi adına kapattı... Dans eden kadın, bir fotoğraf sanatçısı ve bir fotoğraf makinası, Alo 153 olayı araştırmadan güvenlik görevlisinin yaptığı parktan çıkarılma hareketini terörizme bağladı.

Biz son olaya dönelim.

Aykan Şeker

Bu esnada yanımızda geçen bir kadın olayın farkına varmış olacak ki

Anfa güvenlik görevlilerine dönerek ne sütyeni kardeşim bu çoğu kadının giydiği bir kıyafet, yapmayın Allahaşkına diyerek olaya müdahale etti. Biz de güvenlik görevlilerinin eşliğinde ve her 200 metrede bir durdurulup parkı terkediyor olduğumuz kendilerince kontrol edilerek çıkarıldık.

Giydiği kıyafetin sorun olması yanımdaki Güney Amerikalı kadının psikolojisini o kadar bozdu ki bu konunun kendisiyle konuşulmamış olması yani kendi kıyafeti hakkında kendisinin muhatap alınmaması hiçe sayılması karşısında..

Kendisi adının açıklanmasını ve konuşmak istemiyor, ne dedi tüm bu olanlar üzerine?

Orayı bir an önce terketmemizi ve bu olayın kesinklikle benim tarafımdan unutulup kapatılmasını istedi. Bu konuyla ilgili kısaca İngilizce *"We learned new things this afternoon"* bugün öğleden sonra birlikte yeni bir şeyler öğrendik" diye belki espri belki de hayretini dile getirdi. Bu onun ülkesi olmadığı için ve bu ülkede yaşamayacağı için kendi ülkesinde anlatacağı bir komediden öteye gitmeyen bir ayrıntıydı...

Siz hiç yanlış birşey yapıyor muyum acaba diye düşündünüz mü?

Yanlış bir şey yaptığıma hiç bir zaman kanaat getirmedim, bir mabette değilim ki?! Ben yurtdışında yüzlerce amatör fotoğrafçıyla daha farklı, açık kıyafetlerle çekimler yaptım, hiç bir belediye görevlisi "Hooooop ne yapıyorsunuz burada?!!" demedi.

Türkiye'de kadın olmak zor, yabancı bir kadın olmak çok daha zor tabiki, bu sorunun en güzel cevabını Türkiye'de erkeklerin bakışlarından rahatsız olan bir kadından duymuştum, kadın şöyle diyordu "Benim bir tane sevgilim var ancak sokakta yüzlerce erkek gözlerimin içine bakıyor, onlara ne yapabilirim ki?!!" İnsanların rahatça pompalı tüfek kolleksiyonuna sahip olduğu bir ülkede, kadınların sorunları hakkında çözüm üretmek onların özgürlüklerinin önünü açmak olası bir ihtimal değil.

Fotoğraf sizin için ne anlam ifade ediyor?

Camera (Fotoğraf makinası) büyük bir buluş, hayatın herşeye rağmen yaşanılır olduğuna dair estetiği ve zerafetin farkındalığını ortaya çıkarmak... Renkler ve insan arasındaki bağlantıya bakış açınızla duygular katmak ve bundan insanlarınduyduğu büyük bir keyif olarak algılıyorum...

Bu konuda görüşünüzü aldığımız Şener Eroğlu'nun da danıştığı avukat Aykan Şeker

Fotoğraf çekmek, çekilmek suç olabilir mi? Hangi durumlarda? Şener Bey'in başına gelenleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Fotoğraf "an"ı yakalar, fotoğraf sanatçısı bu "an"a tanıklık eder ve biz izleyiciye sunar. Hepimizin belleğinde artık o fotoğraf karesi yerini alır. Belleklerimiz sayısız fotoğraf kareleriyle doludur. İnsanın hayatında bu denli önemi olan fotoğraf, kamu kuruluşlarınca, sivil toplum örgütlerince, uluslararası örgütlerce ve kişilerce desteklenmekte, fotoğrafçılık konusunda bilimsel araştırmalar yapılmakta, bu sanat dalının geliştirilmesi için kürsüler kurulmakta, sergiler açılmakta, yarışmalar düzenlenmekte, ödüller verilmektedir. Yüzlerce kelime ile ifade edilemeyecek bir kavram, tek fotoğraf karesi ile anlam bulabilmekte, günümüz teknolojisi ile hızlı bir şekilde tüm insanlara ulaşabilmektedir.

Ancak günümüzde dijital-teknolojik şiddet yaygınlaşmaktadır. Bu yönüyle şiddet kavramı çok geniş bir alanda karşımıza çıkmaktadır. Kişilerin; cep telefonuna sürekli cevapsız çağrı bırakılması, istenmeyen mesajlar atılması, e-posta adresine ve/veya sosyal paylaşım sitelerinde ki hesaplar vasıtasıyla, akla hayale gelmeyecek çeşitli boyutlarda rahatsız edilme, bu tür hesapların bloke edilerek uygunsuz ve istem dışı paylaşımlarda bulunulması, özel resimlerin veya videoların bu sosyal paylaşım sitelerinde veya diğer sanal ortamlarda kişilerin izni olmaksızın yayınlanması, örneklerini sıralayabiliriz. Teknolojinin gelişmesiyle son dönemde "Kadına Şiddet" konusunda da dijital-teknolojik şiddet maalesef büyük bir yer tutmaya başlamıştır. Sevgilisinden ayrılan bir kişi, sırf karşı tarafa zarar vermek için özel görüntüleri yayınlayabilmekte, hatta basına da yansıdığı üzere bu iki kişi arasında kalması gereken özel görüntülerin, sosyal paylaşım ağlarında yayınlanması nedeniyle, intihara dek varan olaylar maalesef yaşanmaktadır, Bu da ayrıca incelenmesi üzerinde konuşulması gereken bir konudur. Fotoğraf çekme ve yayınlama ne zaman bir suç teşkil eder? Kamuya açık bir alanda fotoğraf çekmek yasak mıdır, bunun suç olup olmadığına dair değerlendirilmesindeki ölçütler nelerdir?

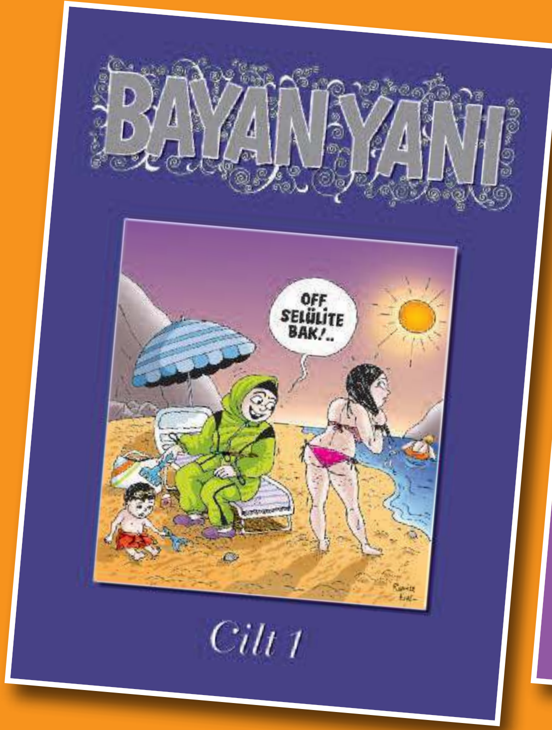
Bu bağlamda Şener Eroğlu Bey'in yaşadığı olayı değerlendirecek olursak; kendisi ve Güney Amerikalı modeli, kamuya ait bir parkta 21.yüzyılda, Türkiye'nin başkentinde yaşanmaması gereken bir olayı yaşadılar. Sadece kamuya ait bir parkta fotoğraf çektikleri için, hiç bir akla, mantığa uymayan, hukuki dayanağı olmayan, tamamen subjektif gerekçelerle kendilerine adeta bir suçlu gibi davranılmıştır. Şener Bey bu olayı yaşadıktan sonra konuyu Ankara Valiliği İnsan Hakları Kuruluna götürmüş. Tabii ki bu son derece doğru bir yol, ancak ayrıca yaşanılan bu olay ile ilgili olarak Savcılığa da suç duyurusunda bulunması gerekir idi. Kamu hizmetlerinden vatandaşların faydalanması engellenemez. Yine aynı şekilde Türkiye'de ikamet eden yabancı uyruklu şahıslarında bu yöndeki hizmetlerden yararlanma hakkı vardır. Hele hele Şener Bey'in Valilikten aldığı izin belgesine rağmen, kamusal bir alandan çıkartılmasının ciddi hukuki sonuçları vardır. Kaldı ki parklarda fotoğraf çektirmek için belge almaya da gerek yoktur. Fotoğraf çeken şahsın yetkili ve resmi makamlardan özel izin aldığı dikkate alındığında, Valiliğin yazılı emri ve Anayasanın 10. Maddesine aykırı şekilde görevli memurun, memuriyet görevinde yetkisini kötüye kullanarak, fotoğraf çeken ve çekilen kişinin mağduriyetine sebebiyet verdiği göz önüne alındığında, TCK 257. Maddesine göre görevi kötüye kullanma suçu oluştuğu açıktır. Yine Türk Ceza Kanunu'nun 113 maddesine göre de kamu hizmetlerinden yararlanma hakkının engellenmesi suçunun işlendiği de ortadadır. Şikâyet olunan tarafın İnsan Hakları Kuruluna her hangi bir beyanda bulunup bulunmadığını, bulundu ise ne söylediğini şu aşamada bilmiyoruz. Keşke karşı tarafın beyanlarını da öğrenebilme ona göre bir değerlendirme yapma imkanımız olsa idi. Açıkçası bende İnsan Hakları Kurulu'nun vereceği kararı merakla bekliyorum.

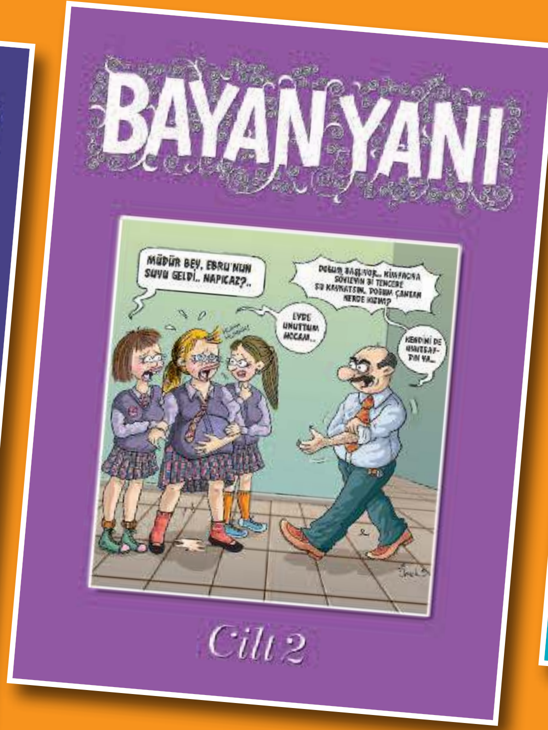

Aykan Şeker

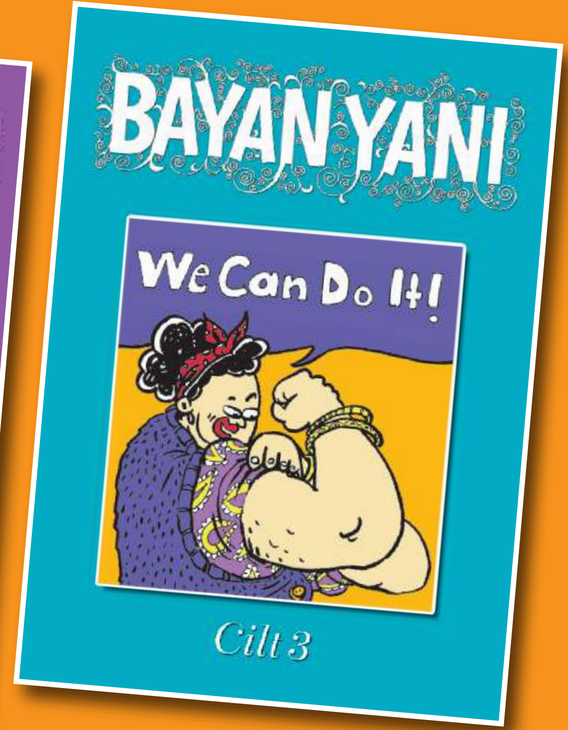
Kadının şikâyetçi olmamasının sebebi muhtemelen şikâyette bulunması halinde yeni mağduriyetler yaşayacağı korkusundan kaynaklanmaktadır.

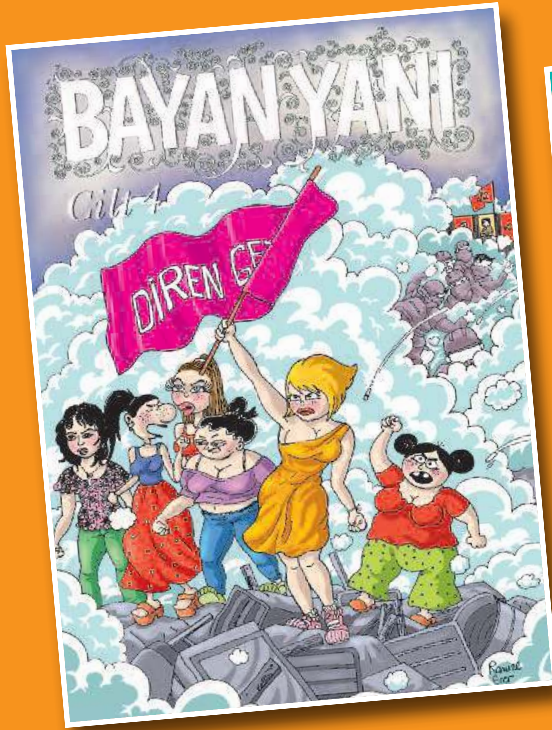
Burada gözlerden kaçan önemli bir nokta; olayın aslında gerçek mağduru olan kadının şikayetçi olmaması, aslında olamamasıdır. Aile içi şiddete uğrayan kadınların bile çok az bir kısmı konuyu adli mercilere intikal ettirmektedirler Kadınlar yasal haklarını kullanmakta, haklarını savunmakta korkak ve ürkek davranmaktadırlar. Öyle ki; kadın okumuş veya okumamış olsun, ekonomik bağımsızlığı olsun veya olmasın, köyde veya şehirde yaşasın, kültür düzeyi ne olursa olsun kendi haklarını aramaktan ve korumaktan çekinmektedir. Burada da olayın gerçek mağduru olan kadın şikâyette bulunmamaktadır, diğer mağdur olan erkek, konuyu resmi mercilere iletmektedir. Kadının şikâyetçi olmamasının sebebi muhtemelen şikâyette bulunması halinde yeni mağduriyetler yaşayacağı korkusundan kaynaklanmaktadır. Bu olayda, konunun Savcılığa intikal ettirilmemesi önemli bir eksikliktir. Kadınların bir an önce kendi yasal haklarının takipçisi olması gerekmektedir. Yasalar kadın ve erkeğe eşit mesafededir, cinsiyet ayrımcılığı yapmaz. Toplumsal dayatmalar kadınları yıldırmamalı, başlarına gelen her türlü tehdit, taciz,hukuka aykırılık karşısında hukuki yollara müracaat etmelidir. Başlarını kuma gömüp, olmamış gibi yapıp görmezden gelmeye devam ederlerse bu sadece kendilerine yaptıkları bir haksızlık olmaz, kendilerinden sonra gelen nesillere de en büyük zararı vermiş olurlar

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunu, Ankara Barosu'na kayıtlı serbest Avukat. Kadına şiddet, tüketici hukuku, çevre hukuku konuları başta olmak üzere çeşitli hukuki konularda çok sayıda radyo ve tv programına katılmıştır.

‘Mizahta Kadın Hareketi’

11 Haziran 2017 Pazar
Bayan Yanı Paneli’ne bekliyoruz

Bayan Yanı ciltlerimizi Kadıköy Kitap Günleri’nde imzalıyoruz

Sorgulayan Helen

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü -HaE | sengul@hablemitoglu.net

Bizim Umudumuz İyimser Değil…

Prof. Dr. Şengül Hablemitoğlu

Geleceğimizi kaybettiğimizi giderek daha fazla düşündüğümüz, hissettiğimiz ya da bundan kaygı duyduğumuz bir süreçten geçiyoruz. Özellikle kadınlar, gençler, çocuklar tüm dezavantajlı bireyler adına iyimser bir umudu besleyebileceğimize inanmayı istiyorum. Literatür, umut, inanç ve yardımseverlik arasında daimi bir ilişkiye vurgu yapar. Bu durumda inanç, bizi körleştirirken, yardımseverlik aşırı duygusallığa, umut kendini kandırmaya evrilebilir. Uzun bir zamandır umudu korumaya çalışıyoruz. Ama bu saf bir umut değil. *''Özünde kötümserlik olan umut politiktir''* der Roger Scrutton*. Diğer bir deyişle, iyimser umut mantıktan çok, gerçek dışı bir arzuya dayanır. Arzuyla, imkansız olan da umudun içinde yer alır. Umudu yitirmek, umut etmek kadar çetrefilli yaşadığımız topraklarda. Gerçekte içinden geçtiğimiz süreçte, umutsuz muyuz yoksa, umudumuz kötümser mi artık ayırt edemez olduk.

Ve bütün bu olup biten arasında, umut etmeyi ne kadar biliyoruz? O da ayrı mevzu. Umut emek istiyor, umut etmek için akıl yürütmek, bilmek gerekiyor. Korkunca umut eder mi insan bilmem. İyimser umut korkuya dayanmaz. Politik olan kötümser umudun içinde gelecek ve yaşama kaygısı var. Umutsuzluk, kaderci bir eylemsizlikken, umudu yitirmek sonu ne olursa olsun olacaklara hazırlıklı olmaya ya da her şeyi göze alan bir eylemlilik haline dönüşebilir. Kalbimizin sıkıştığı, kaygımızın arttığı şu günlerde umudun hangi tarafında olduğumuza bir parça ışık tutmayı istedim sanki üzerime vazife imiş gibi. Neden buna kalkıştığımı, bu yazıyı yazarken bile sorguladım. Belki sizler de aynı ikircikli duygular, düşünceler arasında kendinizi sıkışmış hissediyorsunuz dedim, kendimce yazarak düşündüm. Biz umudu korudukça, eksiliyor. Belki de, içinde olduğumuz gerçeklikle bu denli zıt bir umut taşıdığımızdandır eksilmesi. Ve Camus'un dediği gibi; *''insanların ölümü seçmesine engel olan yaşamak için duydukları basit bir saplantıdan başka bir şey değilmiş umut''*. Böyle baktığımızda da, umut yaşama tutsaklığımız belki de…

Ve Camus'un dediği gibi; ''insanların ölümü seçmesine engel olan yaşamak için duydukları basit bir saplantıdan başka bir şey değilmiş umut''

Öyleyse biz elimizde öylece kalakaldığımız umudumuzla ne yapacağız şimdi ? Belki de Nazım'a kulak vermeliyiz çoğu zaman yaptığımız gibi; *''yok öyle umutları yitirip karanlıklara savrulmak. Unutma aynı gökyüzü altında bir direniştir yaşamak…''* Yani diyor ki üstad; umudun ister iyimser olsun, ister kötümser yılmayalım. Çünkü yaşamak için değil de, direnmek için umuda ihtiyacımız var. Hem de her türden umuda. Gündüz düşlerine teslim olmasın umutlarımız, gerçeğe dönüşsün…

Sevgiyle, umutla kalın. Esenlik dileklerimle…

**Roger Scrutton, 2010. The Uses of Pessimism and The Danger of False Hope. Oxford University Press, London.*

2017. Uluslararası Turhan Selçuk Karikatür Yarışması Bayan Yanı ödülü Saadet Demir Yalçın'a

ÇAY KAFASI

Yasemin Olur

"Çok tuhaf bir rüya gördüm. Bir bahçedeydim, siz beni tanımıyordunuz..." **P'u Sung-Ling, Konuk Kaplan**

"Hayatın imkanlarını tükettiği her yerde harikuladenin altın kapıları açılır." **Tanpınar**

Annemin bana uzattığı elli beş liralık kağıt banknota hayretle baktım. İlk defa küsuratlı kağıt para görüyordum. O şaşkınlıkla parayı evirip çevirdim. Paranın arkasında Hülya Avşar'ın boydan bir resmi vardı. Feci hayıflandım. Ülke nereye gidiyor diye bir anlık ağlandım kendi kendime. Fazla uzatmadan parayı cebime attım. Padişahım çok yaşa!Sonra içime bir ürperti geldi. Annemi öpmeden kapıya doğru davrandım. Ürperti arttı, donmaya başladım.Titrerken birden "Allahu Ekber" sesine fırladım. Hayır IŞİD Avcılar'da değildi. Saniyesinde anladım. Popom açıkta kalmış, vakit sabah ezanıydı...Sabah ezanı anne gibi örter üstümü.Tekrar rüyaya daldım... Ne kadar zaman geçtiyse artık bir takım naralara sıçradım...
Yataktan kalkıp isyanı bastırdım.
Onay almak için bana verilen siparişi sesli olarak saydım: Ekmek, nutella, peynir, süt? Evde ekmek yoktu. Kar var diye söylendim bir süre...Sanki söylenince babam sarkıttığımız sepete ekmek koyacakmış gibi... Ben söylenirken o başladı anlatmaya, gökteki kediden söz etti. Hararetli bir halde bu kedinin bir takım yumakları yolduğundan bahsetti. Bizim kar dediğimiz de oymuş zaten. Korkmama gerek yokmuş...Korkmuyordum ki...Özlüyordum...Yatağım hala sıcaktı, rüyamdan fazla uzaklaşmış olamazdım. Parkamı giyip yiğit bir Fatma Girik edasıyla tipiye karşı ekmek için yola çıktım.Kapıdan çıkıp beş on metre gidince sağımdaki fotoğrafçının camında kendime baktım. Yansımada beliren annem uyanmam için söyleşiyordu. Ona usulca yalvardım: beş dakika daha!!!

ÜÇ ARKADAŞ
İPEK KOÇYİİT
KADİR İNANIR
MUŞFİK KENTER
HALİT AKÇATEPE

MURAT, MISTIK VE ARTİN ÜÇ ARKADAŞTILAR... BİRİ AYAKKABI BOYACISI, BİRİ NİYETÇİ, BİRİ SEYYAR FOTOĞRAFÇIYDI... BEN DE IVIR ZIVIR SATIYODUM... DERKEN GÜNLERDEN BİR GÜN...

AYYY! ÇENGELLİ İĞNELERİM, FİRKETELERİM, MAKARALARIM, KUKARALARIM VAAAR!..
ALICI DEĞİLİZ, UYUYAKALMIŞSINIZ, UYANDIRALIM İSTEDİK!
ŞEHRİYE
BUYUR ABLA.. DÜŞEN MAKARALARIN!!

??!
AÇ MISIN ABLA?!
GERÇİ KARATAY HOCA EKMEK YEMEYİN DİYOR AMA...

O KADAR AÇIM Kİ, BULSAM CANAN KARATAY'I BİLE YERİM!..
İSTERSENİZ BİZE YEMEĞE GELİN... MISTIK ŞEHRİYE ÇORBASI YAPACAK...
NE KADAR İYİSİNİZ... SİZE YÜK OLMAK İSTEMEM.
NE YÜKÜ CANIM... SOFRAYA Bİ TABAK FAZLA KONACAK...
OHH... O İYİ İNSANLARIN HEPSİ O GÜZEL ATLARA BİNİP GİTMEMİŞ DEMEK Kİ...
HAYDİ BUYRUN GİDELİM... İSTERSENİZ KOLUMA GİRİN.

BÜYÜK Bİ EV GALİBA...
AKUSTİĞİNDEN...
NERDEN ANLADINIZ?
BU KIZ DA KİM KAA?..

SİZ DE FAKİRSİNİZ... SİZE YÜK OLMAK İSTEMİYORUM, BEN GİDEYİM...
AAA YÜK DEĞİLSİNİZ... BİZ ÇOK ZENGİNİZ... BABAMIZ ADANA'DA PAMUK TÜCCARI... BEN RESSAM'IM, MISTIK MÜHENDİSLİKTE OKUYOR... ARTİN USTA DA FOTO AŞ. GENEL MÜDÜRÜ...
İLK DEFA ZENGİN VE İYİ İNSANLAR GÖRÜYORUM...
ZENGİNLER GADDAR OLUR DİYE BİLİYODUM.

O GECE UYUDUK. ERTESİ GÜN BENİ EVDE BIRAKIP İŞE GİTTİLER...
NE YAPTIN BİZ YOKKEN GÜL?..
TÜM GÜN OTURDUM... K.ÇIM İLK DEFA YUMUŞAK Bİ YER GÖRDÜ...

O AKŞAM BANA Bİ ZİYAFET ÇEKTİLER...
ÇOKTAN UNUTTUM ARTIIK GÜNEŞİ YILDIZLARIII GÖRMEYEN GÖZLERİMDEEE TEK IŞIK GÖZYAŞLARIII..
BECK'S

ANNEM BABAM PEŞPEŞE ÖLDÜLER...
PEKİ GÖZLERİN?
KÜÇÜKKEN GEÇİRDİĞİM Bİ HASTALIK SONUCU KÖR OLDUM...
AÇILMASI İÇİN 3 BİN LİRA GEREKLİ. ÇOK PARA DEĞİL Mİ?

YOO ÇOK PARA DEĞİL... BABAMA YARIN TELGRAF ÇEKERİM HEMEN GÖNDERİR, ÜZÜLME SEN!.
HAYDAA... İYİ YERE DÜKKAN AÇTIK... BU İŞTE Bİ BİT YENİĞİ VAR... BİR ERKEK HEM BU KADAR İYİ KALPLİ HEM ZENGİN OLAMAZ!! ACABA SAPIK MI?..

MURAT PARAYI MUTLAKA BULMALIYDI... KAHVEYE GİTTİ... YARDIM İSTEDİ... TAŞAK GEÇTİLER...
BAK OSMAN BÜYÜKBULUT DİYE Bİ HERİF VAR... HEM ZENGİN HEM FAKİR BABASI... GİT ONDAN İSTE...
HA HA
HAHAH
KIH KIH
HIHH
HAH

MAALESEF BU DA TAŞAKTI...
UTANMADINIZ Dİİ Mİ? SİZDEN KÖR BİR KIZIN GÖZLERİNİ AÇTIRMAK İÇİN YARDIM İSTEDİK. BUNU BİLE TAŞAK MALZEMESİ YAPTINIZ!!
HAHAHA
HAHAH

MIRAT DOĞRU SÖYLÜYO Dİ Mİ BONCUK? Bİ G*TLÜK YAPMAZ İNŞALLA... YAPMAZ MI DİYOSUN.. ÇOK ŞEY İSTEMİYORUM... SADECE HER ŞEYİ İSTİYORUM...

KENDİME MIRAT G*TLÜK YAPTI DEDİRTMEM!..
PARAYI ÇALICIIM... SONRA DA GİDİP TESLİM OLUCİIM... MÖSYÖ ARTİN, GÜL'Ü HASTANEYE SİZ YATIRIRSINIZ.

MÖSYÖ ARTİN BENİ OKMEYDANI SSK'YA YATIRDI... HASTANEDE BİR HAFTA YATTIM... YEMEKLER FENA DEĞİLDİ... VE O BÜYÜK GÜN GELİP ÇATTI. BEN DE ARTIK GÜNEŞİ, YILDIZLARI, UGGLARI, MURAT'I TRİLEÇELERİ GÖRECEKTİM...
GÖZÜNÜ YAVAŞ YAVAŞ AÇ KIZIM...
GÖRÜYORUUUUMM!! GÖRÜYORUUUUMMM!! ALLAIIIM DÜNYA NE KADAR DA PASPARLAK!!

HASTANE ÇIKIŞI BENİ MÖSYÖ ARTİN'İN KARŞILAYACAĞINI BİLİYORDUM... ONUN DA ÇULSUZ OLDUĞUNU NERDEN BİLİRDİM.
OHHH MÖSYÖÖÖ ARTİN!!!
?!
ACİL
€ 100
100€

ONLARDAN KİMSE BENİ KARŞILAMAYA GELMEDİĞİNDEN, BEN GİDİP ONLARI BULAYIM DEDİM VE RESSAM MURAT AŞKIN'IN EVİNİ ARADIM... VE BULDUM... KAPIDAN 1 LİRA VERİLEREK POSTALANDIM... ÇİÇEKÇİ OLARAK GİRDİĞİM GAZİNODA KEŞFEDİLİP ŞARKICI OLDUM... ŞANSIM DÖNÜYORDU...
SENİN DE BENİM GİBİİİ İÇERİN KAN AĞLIIIYOORR..
HER ŞEY BİTMİŞTİR ARTIIIK..
YOLUMUUUZ AYRILIIIIYOORR..

ŞÖHRET BASAMAKLARINI 5'ER 10'AR ATLIYORDUM. VE GAZİNONUN SAHİBİ GAZİNOCULAR KRALI NURETTİN KAPLAN BANA AŞIKTI...
VAYY BE! BİR ÇİÇEKÇİ KIZDAN ASSOLİST YARATTIN!! GÜL PERİ'DEN GÖZLERİNİ AYIRAMIYORSUN.. YOKSA...
EVET DELİLER GİBİ AŞIĞIM... BUGÜN ÖLDÜRSEM AŞIRI SEVGİMDEN DOLAYI CEZA İNDİRİMİ BİLE ALIRIM O DERECE...

BENLEN EVLENİR MİSİN GÜL?..
ÖNCE HALLETMEM GEREKEN Bİ İŞ VAR. SONRA BAKARIZ.

DEDİM VE RESSAM MURAT'IN SURATINA PARASINI ATMAYA GİTTİM...
ZANNETTİĞİMDEN YAŞLIYMIŞSINIZ MURAT BEY.. BENLE DALGA GEÇMEYE UTANMADINIZ?..
BENİ BAŞKA BİR MURAT AŞKIN'LA KARIŞTIRDINIZ GALİBA?.. SİZİ TANIMIYORUM...
HAKKATEN DE BU MURAT'IN SESİ DEĞİL... AD-SOYAD BENZERLİĞİ GALİBA... KAHRETSİN...

Bİ HALK KONSERİ VERİCİİM... TÜM AJLAR, TÜM FAKİRLER GELECEK... BÖYLECE GERÇEK MURAT'I, MISTIK'I, VE MÖSYÖ ARTİN'İ BULUCİİM...

BULDUM DA...
AHHH CANLARIMM... AJLIKTAN KOKAN NEFESİNİZİ NERDE DUYSAM BİLİRİM... SİZİ BULACAĞIMI BİLİYORDUM ALLAHIN TRİOLARI!!

SAMİMLİ SAATLER

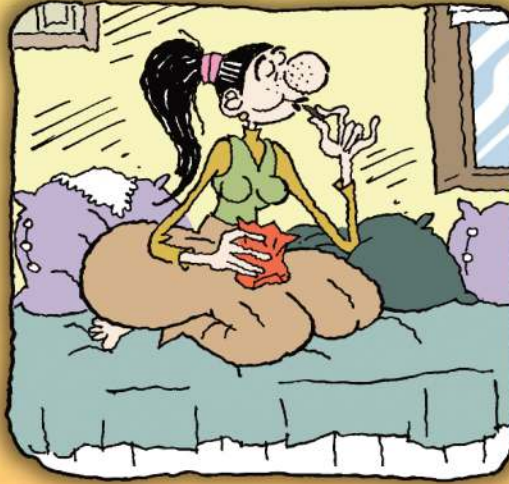
- Sıdıka... Hişt... Az sessiz ol yavrucum, abingil yayında...

- Ayıptır sorması ne yayınlıyo abim anne ya? İyi bi şeyse, yardım edelim, "yayında ve yapımda emeği geçen" olalım. Ehehe... Ay hakkaten Samim ne yayıyo merak ettim.

- Hişşş sessiz... Abin youtuber oldu Sıdıka."Samimli Saatler" adında kendi kanalını kurdu hayırlısıynan. Rabbım yolunu açık etsin, tıkı bereketli olsun inişşşşallllah. Abingile abone olmayı unutma Sıdıka. Akraba, akrabaya sahip çıkacak. Takipçisi artsın çocuğun. Sinop'tan Şetaret Hala'nın oğlanları felan hep abone oldu. Bi tek Suphi Abimler abone olmuyo. Tutturmuş "siz bizim oğlan Acun'a bibap için gittiğinde SMS atmadınız" diye... "Attık ayol biz SMS'imizi. Atmadıysa Saadet Teyzengil atmamıştır" filan diye yemin billah ediyorum dinlemiyo manyak...

- İyi de ben soruma halâ yanıt almadım, abim ne yayınlıyo olabilir yutubda? Çocukken mutfakta peynir kırıntısıyla böcek yarıştırıyodu hani, o tip bi şey mi?

- Kimin mutbağında böcek varmış kız? Karıştırıyon onu sen, yanlış hatırlıyon. Safiye Saka'nın mutfağında böcek olmaz Sıdıka! Öyle ulu orta saçmalama, bak evden yayın oluyo, maazallah bütün yutubta yanlış izlenim yayılır, millet gıybet butonuna abanır o olur... Ben pasaklı bir karıymışım gibi algı yönetimi yapma; ağzından çıkanı kulağın duysun!

- Ay tamam anne tamam, böcek filan yok, yanlış hatırlamışım tamam. Yalnız sen de bağırma, bak herifin yayınını bozucan, gelip bize şarlıycak, yayının büyüğü olcak sonra evde...

- Ay hakkaten... Bu vesileyle senden de sesimi yükselttiğim için özür diliyorum yavrum, hörmetler Sıdıka. İzleyiciye saygımdan susuyorum evladım. En güzel günler en güzel geceler sizin olsun... Hişşş... Sessiz.

- Tamam sessiz... Yalnız şu konudaki merakımı gideremedim anne. Abim, ne yayınlıyo yutubta? Akışında ne var kendisinin? Yayında ve yapımda kimlerin emeği geçiyo?

- Saçmalıyosun ama Sıdıka. Abin bir yüksek ninja çocuğum. Tabii ki de, hocası Baturalp Dinçdarı'dan öğrendiği dövüş sanatlarını anlatıyo kanalında. Abone olmayı unutma. Telefon çalıyo Sıdıka, Goncagül Teyzendir. Kendisine "yayındayız" de kapat. Ya da hiç açma, kendisi anlar yayında olduğumuzu. Onun kızının da kanalı var... Biliyo bu yayın kayıt hallerini...

- A, a Arzum'unda mı kanalı var, o ne anlatıyo? Niye herkes yayında ve yapımda ya?

- Bu bir devlet politikası çocuğum. Gasteler yazdı, iş ve işçi bulma kurumu "Yutuberlik kursları" açıyo. Memleket olarak sanal aleme damga vuracağız, benim Ayşem benim Fatmam, yayınını yapacak, takipçisini kasacak Rabbımın izniyle... Yeni Türkiye'den haberin yok Sıdıka. Ayrıca diziler borsaya açıldı mesela. Goncagül'le ben ikişer lot Diriliş Ertuğrul hissesi alıcez. Yatırım olur torunlarıma... Misal, anneannen vaktinde Dallas'ın Kaçak Kimbıl'ın hisselerini alıp bir kenara atsa, bugün bambaşka bir noktada olurduk Sıdıka. Şunu kabul etmek lazım yavrum, hakiğkaten, bir sıçramalar, bir üretimler oluyor piyasada, çağı yakaladık ... Ay inşallah...

- Eöö... Acaba ben şimdi yayın mı yapsam, borsaya mı girsem...

- Önce evi topla Sıdıka. Ortalık dandini. belki abingil salonda bi şey çekmek ister, rezil olmayalım elaleme...

- E peki hem evi toplıyım hem yayın yapıyım madem. On dakkada pratik ev toplama... Bir ev kızı olarak yanık tencere ovmadan, kireçli çaydanlığa kadar bir sürü pratik ip ucu biliyorum. Ne dersin anne, biz de bunları anlatan bir kanal açalım mı?

- Olmaz öyle şey Sıdıka. Bir evden bir yayın yeter. Evin erkeği yayın yapcek biz abone olcaz, öylesi daha münasip. Baban istemez ööle yayın mayın...

- Canım babama söölemeyiz, korsan yayın yaparız. Neticede devlet destekliyo yutubırlığı, babam yakalarsa da bi şey diyemez öyle kolay kolay. Özgür basın susturulamaz. Hadi kız anne gel, biz de atılalım yayın hayatına...

- Diyosun... Kız reçel anlatayım halkıma istiyorum, ben de. Turşudan da tık alırız bak. Şindiki nesil zottirik karılar hamur açmayı filan bilmiyo. Birkaç program da hamur açma konusunu işlemeyi düşünüyorum ben. Yemek konusunda da Goncagül Teyzeni davet ederiz misafir sanatçı olaraktan. Ne kadar olsa karı bizden daha uzman şimdi, Allahı var. Bi kağıda "yayın ilkelerimizi" de yazarız Sıdıka. Kanalımızın adını da buldum ben; "Köşe Bucak" olsun... Tertemiz sakız gibi... Aç kız kamarayı...

***

- Kız bari abingilin kanalında dövseydi baban bizi. Ne olsa o dövüş temalı yayın yapıyo. Hem çocuğa tık kazandırmış olurduk...

- Hâla tık peşindesin anne ya. Babam hiç beklemediğimiz anda çot diye kafa attı, nerde kaldı tık? Babamdan çot aldık, o oldu... Dedim sana "göstermeyelim yayınımızı" diye. Neymiş efendim, "Beyimdir, kanalıma abone olsun" al işte kalmadı kanal felan...

- Öyle diyosun da babanın aklına da yattı ama. Bak "Aile reisliği nedir ne değildir" adlı çekimiyinen 422.000 tık almış. Ben domuzluğuna tıklamadım kendisine, abone de olmıycam Sıdıka, hakkım helal değil kendisine. Yayın hayatımızı bitirdi Allah cezasını veresice kel varil...

EX'TENTANELER PAPARAZZİYE

raziyeicoglu@gmail.com

• Kadın en niteliksiz şekilde aldatılırken bile, aldatan EX'ten kaliteli bir oyunculuk görmek istiyor…

• Mahallemde kocası kendisini aldatan kadın, EX'ten ayrıldığımı duyunca çok üzüldü. Ama esas herkes her şeyi bildiği halde o bana mı üzülsün, yoksa ben o adamla yaşamasına mı üzüleyim Acaba?

• **Pişman olacağınız şeyler yapmayın.** Adamı dövmediğiniz için pişman olacaksanız dövün. Adamı değil de yanında getirdiği; kadrolu bir EX koca edası ile bana bağırarak ve sinirli konuşan, eski iş arkadaşını dövmediğim ve evlilik sürecinde bana laf çakan ailesinin fertlerine asansörde yalnız kaldığımızda tekme tokat girmediğim için çok pişmanım. En çok da **'pişman değil, ama şişmanım'** esprisi yapan dayısını dövmediğim için pişmanım.

• Aslında EX eşimi değil, işimi kaybetmiştim. Paşalar gibi ev kadını diye bir mesleğim vardı, işimden istifa ettirilmek zorunda bırakılmıştım….

• Başka bir kâğıda karalamadan yazmayan tükenmez kalem gibidir EX'ler.

• Evlilik aslında hayatın bir stajıdır. Şayet EX ile yaşayabiliyorsan her koşulda yaşayabilirsin ..

• "Yatağını başkası ile paylaşmak uykusuzluğun baş sebebi ve uykusuzluk da Alzheimer hastalığı sebebi" diyor uzmanlar… Yaşasın EX'i olmak..

• Mesela gittiğin psikolog doktor da, aynı işyerinde sana hak veren erkek de karısını aldatıyor, ama onunla başkaymış gibi konuşuyorsun. Seni aldatan erkek de, seni aldattığı kadına, karısını aldatan adam olarak görünmüyor. Halbuki bütün EX'ler aynı, ama aldatan adam damgasını basarak haykıramıyorsun işte…

• EX'in yok oluşu sonrasında, geçmiş taliplerimden **"niye bu adamı kaçırdım?"** diye ilk düşünüleceklerin, ne biçim çirkin olduklarını görecek ve iyi ki kaçırmışım diyecek kadar fazla yaşadım…

EVLENSEL MESELELER

• Evlilik gelecekle ilgili endişe, geçmişle ilgili pişmanlıktır. Bunlarda bugünkü günümüzü mahveden iki şeydir…

• Evlilik, karşılıklı kapris çekebilmektir… Yalnızlık kapris yapacak kimseyi bulamamaktır..

• Aldatmak çift kişilik, kandırmak tek kişilik bir hayat oyunudur.

EV BABALARI

• Boyuna çizgili evde dikilmiş takım pijamaları varken **"harçlığınız, beşliğiniz var mı?"** diye sorup, yatağa üzülerek geçen babam, penye takım konfeksiyon pijamalara geçildiğinde de sordu, ama **"bende de yok"** diyerek yatmaya gitti…

BEKÂR YANIM

• Sabit hatlar bekârlara hiç uygun değildir… Evlilik sabitliktir. Sabit hat gibidir, eve sabit şeyler bağlatman için evli olman lâzım.

• Bekâr adama annesi eşya vermediği gibi satıcıda satmıyor. **"Abi bekâr adamsın ziyan edersin"** diye .. ***(Güneri İçoğlu'na İtafen)***

• Bekârlığın en güzel yanı, istersen kötü yemek yapabiliyorsun.

İNSAN YANIM

• İnsanlara **"kötü"** derken üzülüyorum, insanım çünkü, insanlığı çekiştirmek istemiyorum. İnsanlık suçu işledim sanıyorum. Ama bunun yanı sıra, insanlar kötülük yapmaktan utanmıyorlar …

• Bizzat içinde bulunduğum anıları, olayları, yılları her akraba başka türlü anlatınca tarihe, tarih kitaplarına, tarih yazılarına hiç güvenim kalmadı…

• Ben yoruldum **heyhat**, ben sıkıldım heyhat, ben bunaldım heyhat...

• Bir insan rejim yapar, ta ki; **"rejim yapıyorum"** diyene kadar, bir insan mutludur, ta ki; **"mutluyum"** diyene kadar, bir insan seviyordur, ta ki; **"seviyorum"** diyene kadar ….

• **"Avucumun içi gibi bilirim''** diyenlere, avucunun içini sormak istiyorum.

KADIN YANIM

• Kendi kendine konuşarak apartman merdivenlerimizi silen kadın; **"Ayu, Allahın ayusu nolucak"**… **"bana mı dediniz?"** diyorum, **"yok benim adama kızıyom"** diyor, ortalarda başka bir adam yokken …

• Marketten aldığım teneke kutu bezelye konservesinin içinden türlü konservesi çıktı. Türlü konserve, bezelye konserveden daha pahalı olduğu için, çok adil buldum, şanslı olduğumu hissettim, markete çıkışmak gibisinden hiç ses etmedim, pişirdim yedim. Ve bu şansımın hep böyle gideceğine inanmaya başlayarak motive oldum.

ŞİDDET TEPİK

• Erkekler mesleki yeteneklerini artık eve ekmek getirmek, evi geçindirmek için değil kadına şiddet uygulamak için kullanıyorlar… ***"Taş ocaklarında dinamit patlatma işi yapan adam sevgilisinin evinin kapısında dinamit patlatarak öldürüyor…"***

DAYAN YANI

• Müzmin işsizim. Ama iş bulma kurumundan işçi çıkarıldığı haberini dinleyince hepten sabitleşti işsizliğim. Kendi elemanını işten çıkaran, sen, ben başvurunca iş bulabilir mi sana, bana Acaba?

• Açlık grevi mi, oruç mu zor Acaba? Oruç tutmayanı sokakta dövüyorlar, açlık grevi yapanı tutukluyorlar.

ERKEK YANI

• **Erkek tüyoları;** Eve geç geldiğinde kadın hiç saat sormadan koltukta ayağını sallayarak dizi seyrediyorsa yandın. Hemen sen trafik sıkışıklığında başlayarak bağır.

SANAL TEPİK

• Zamane bunalımı, sanal hesabı dondurmak ve çekip gitmek bu alemlerden… **Soğuk Tuş** etkisi yaratmak..

• 4999 sanal arkadaşın içinden seni fazla görüp siliyor ya, yinede fark edilmek güzeldir…İşte kıymetini bil…

• Artık bir şeylere verilen isimlerde değişti.

Yuvarlak dolama çarşaf böreğinin çeyrek kesilmiş hali, **Wirelees böreği…**

• Sanal hesaplar ele geçirildiğinde muhakkak niye edepsiz ve seksi şeyler paylaşılıyor ki Acaba? Mesela ulvî şeyler falan paylaşılsa…

YALNIZ YANIM

• Annemi götürdüğüm Hastanede acile intihar etmiş biri getirildi. Başındaki adam bağırıyordu..**''Yalnız adamsın ne diye intihar ediyon ki, seni kim kurtaracak, hiç düşünmüyon mu?**

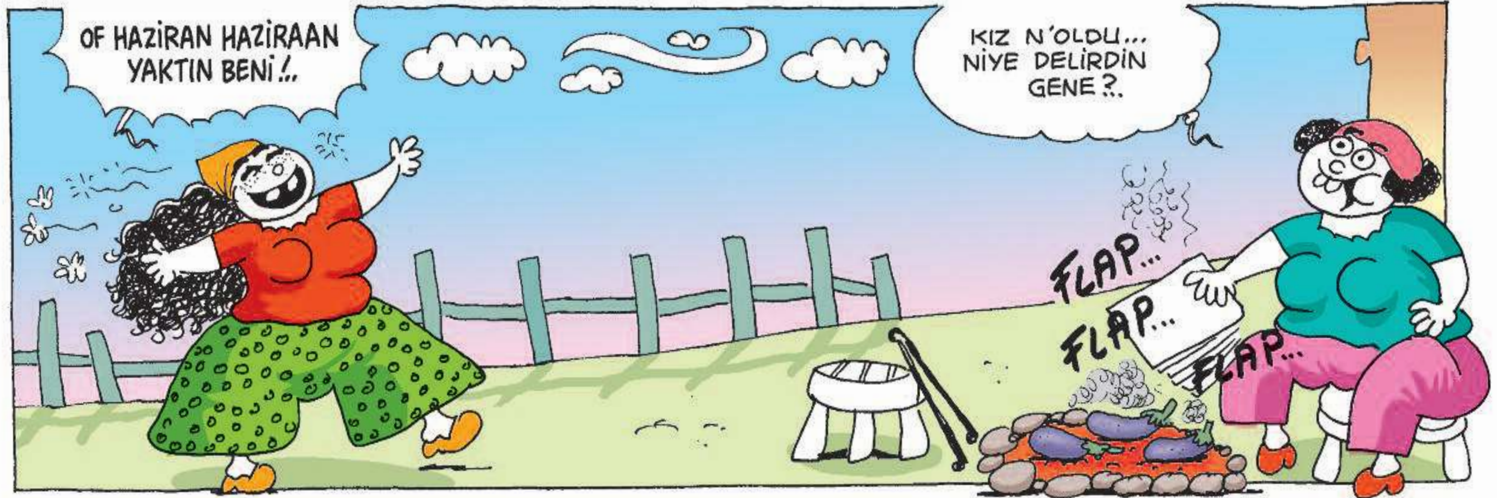

• Belli bir yaştan sonra en iyi yakınım, **yakın gözlük…**

• Yalnızlık çok iyi bir geçim kaynağıdır, birliktelik şiddetli geçimsizlik.

Duman...

feyhan güver

Dağınık Bir Mevzu

SAÇ

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi Aksoy

Bizim gibi Müslüman nüfusun hayli yoğun olduğu ülkelerde, kadın özgürlüğü tartışması en çok kadının saçı üzerinden yürüyor; bunu hepimiz biliyoruz. Kadınların saçlarını örtüp örtmeyecekleri ve bunun zorunlu olup olamayacağı, başta erkekler olmak üzere, herkesin meselesi. Ancak kadının saç üzerinden esareti, bununla mı sınırlı gerçekten? Buna inanıyor muyuz?

Yaklaşık bir buçuk yıl önce (tam olarak 1 Ocak 2016 itibarıyla) saçlarımı boyamayı bıraktım. Şuan için saçlarım neredeyse omuzlarıma geliyor ve tamamıyla kendi rengindeler artık. Bu kararı almamda üç temel faktör vardı. Birincisi; hayatımın her alanında sadeleşme kararı almıştım. "**Uygarlık**" maskesi altında küresel kapitalizmin bize yutturduğu, sorgusuz sualsiz kabul edilen pek çok alışkanlıktan kurtulmaya karar vermiştim. Bunlar arasında gereksiz ve anlamsız olarak görmeye başladığım saç boyama ritüeli de vardı.

İkincisi; zaten pek de güçlü olmayan saçlarımın 15 yıldır kızıl boyalarla iyice yıpranmış ve ışıltısını kaybetmiş olmasıydı. Ayrıca bir hayli de seyrelmiş ve cansızlaşmışlardı. Zaten ince telliydiler ve seyrelince de, resmen kelleşme yolunda ilerlemeye başlamıştım. Yani sağlam bir bakıma ihtiyaçları vardı, bunun için de boyamayı bırakmam gerekiyordu.

Üçüncüsü ve en önemlisi; artık 35 yaşında bir kadın olduğumdan, saçlarım ufaktan beyazlamaya başlamıştı ve ben bu beyazlama sürecine tanık olmak istiyordum. Saçlarımın canım beyazlarını, boyaların ardına saklamak istemiyordum. Saçlarım önce grileşip yavaş yavaş beyazlarken, saçlarımla beraber yaşlanmak istiyordum. Ancak bu son derece kişisel kararın ufak çaplı bir krize sebep olabileceğini hiç tahmin etmemiştim.

Üniversiteyi kazanmış 19 yaşında çiçeği burnunda bir genç iken, 1999 senesinde saçlarımı kimseye danışmadan ateş kırmızısına boyamıştım. Kırmızı saçların hayranıydım ve küllü sarı/açık küllü kumral arası olan saçlarımı o zamanlar hiç beğenmiyordum. Herkes sarışın hastasıydı ve benim için sarışınlık fazla "**mainstream**" idi.

Annem, boyadığım renge karşı çıkmaktan çok, saç boyamak için henüz erken olduğunu ve saçlarımın yıpranacağını söylemişti. Bana kırmızı rengi yakıştıramayan arkadaşlarım bile "**neyse canım eninde sonunda boyuyacaktın zaten, ama keşke daha normal bir renk boyasaydın**" demişlerdi ve konu kapanmıştı. Yani; şimdiki kadar büyük bir fırtına kopmamıştı.

On beş yıl boyunca saç rengimi hiç değiştirmedim. "Topluluktaki kırmızı saçlı kadın"; o bendim işte. Sadece son zamanlarda birkaç kez deneysel bir takım boya karıştırma çalışmalarıyla "**İrlanda kızılı**"nı yakalamak istemiş ve kendimce başarılı olmuştum. Sonra, 2016 yılbaşısı için saçları boyama vakti gelince, uzun zamandır düşündüğüm üzere, ani bir kararla boyayı bıraktım ve 35 yaşında, 15 yıldır yüzünü görmedeğim kendi saçlarımla barışmaya karar verdim. Ve birden saçlarım arkadaş toplantılarının yeni gündem maddesi haline geliverdi. Üstelik yorumlar genelde cesaretimle ilgiliydi.

Hiç tahmin etmediğim kadınlar bana "**ne kadar da cesursun**" diyorlardı. Şehirli, modern ve okumuş bir kadın olarak, "köylü gibi" beyaz saç-

larla gezmeyi tercih etmem için sanırım cesarete ihtiyacım olduğu düşünülüyordu. Birkaç tanesi "**saçların açık renk tabi boyamayı bırakırsın, beyazlar belli bile olmuyor. Benim gibi kestane olsan böyle bırakamazsın**" minvalli yorumlarıyla beni aydınlattılar. Evden çalıştığım için boyayı kolay bıraktığımı söyleyenler de oldu; öğretmen, doktor ya da avukat olsaydım bırakamayacağımı söyleyenler de. Bir de "**bir süre dinlensin, saçların yeniden güçlensin, beyazların artınca zaten nasıl olsa yeniden boyarsın**"cılar vardı. "**Boyalar artık eskisi gibi değil, hiç yıpratmıyor. Şimdi amonyaksızlar da çıktı, saçı hiç yakmıyor**"cularla kardeşti bunlar.

Saç boyamayı 80'inde bırakmış olan annanem, saçlarımdaki beyazları seçemediğinden, "**senin saç rengin de güzel, boyamasan da olur. Ama beyazların çıkınca boyarsın**" dedi. Saç boyamayı 55 yaş civarında bırakmış ve artık beyaz saçlarıyla yaşamakta olan anneme uzun süre baskı yapmış ve "**sen daha gençsin, boyasana saçlarını hanım gibi**" diye azarlamıştı oysa. Çünkü saç boyamak, 1931 doğumlu annanem için bir prestij meselesiydi. Öyle görmüştü ve öyle de olmalıydı yani. Saç boyamayı bırakmak "**kendini salmak**" olarak görülüyordu ve bu; meslek sahibi, genç ve şehirli kadınlarda hiç de istemediğimiz bir şeydi.

Saç boyamak, topuklu ayakkabı giymek gibi bir şeydi. Genç kadınlar kendine bakmalıydı, bakımlı olmalıydı, makyaj yapmalı ve saçlarını boyamalıydılar. Her yerin, hiçbir yerde yazılı olmayan bir takım giyim-kuşam kodları vardı ve bunlara uymayanlar dışlanıyorlardı. Arkadaşlarım haklıydı bir yerde; bir hukuk bürosunda günlük kıyafetlerle çalışamazdınız. Topuksuz ayakkabı giyemez ve beyazlı – grili saçlarla davalara çıkamazdınız.

Anlayacağınız, saçlarımı kendi haline bıraktığım bu bir buçuk yıllık süre boyunca, kadınların onlara çocukluklarından beri öğretilen cinsiyet rollerine neredeyse hiç sorgulamadan nasıl da sıkı sıkıya bağlı olduklarına bir kez daha tanık oldum. Mesele saç boyamak ya da boyamamak değildi, yanlış anlamayın. Neticede; herkesin saçına kimse karışamaz! İsteyen boyar, isteyen boyamaz. Asıl önemli olan bu tuhaf karşılayıştaki tuhaflıktı. Cinsiyetçilikten hiç hazzetmeyen, son derece özgür ruhlu arkadaşlarım bile saç boyamayı bırakmayı tuhaf buluyordu. Ben de bunu tuhaf buluyordum ve sonsuz bir tuhaflık döngüsüne giriveriyorduk birden.

Birden, evden de çalışsam vergisini veren ve herkes gibi yaşayana alelade bir vatandaş olan ben; marjinal biri oluveriyordum. "**Sen eskiden de böyle, aykırıydın**" diyorlardı bana.

Halbuki modern saç boyaları neredeyse 100 yıldır hayatımızdaydı ve nedense sadece kadınların beyaz saçları "**ayıp**" olarak kabul ediliyordu. Elbette saçını boyayan erkekler de yok değildi. Lakin dünya nüfusuna oranladığımızda saçını boyayan erkek nüfusunun toplam erkek nüfusunun yüzde 5'i bile etmeyeceğini düşünüyorum.

Öte yandan saç boyama meselesi, dev bir endüstri. Saç boyalarının yıllık pazar payı sadece **ABD**'de 2 buçuk milyar dolar. Tüm dünyadaysa 10 milyar dolarlık bir sektörden söz ediyoruz. Hal böyle olunca, elbette küresel kapitalizm sizin doğal saçlarınızdan ve beyazlarından hazzetmeyecek. Elbette şehirli ve sofistike bir kadın olmanın ön koşulu, saçlarınıza karakterinize uygun bir renk seçmek olacak. Yılın modası saç kesimlerini yaptıracak ve yılın moda renklerinden birine boyatacaksınız ve her nasılsa sonra "özgür" olacaksınız. Pantolonları erkeklerin, etekleriyse kadınların giymesi gerektiğine kim karar verdi bilmiyorum; ama bana kalırsa, saçlarını boyaması ve göze "hoş" görünmesi gerekenlerin kadınlar olması gerektiğine de onlar karar verdi. Bunu bir düşünün derim...

Röfle Başörtüsüne Karşı

80'lerde doğduysanız, ömrünüz röfleli kadınlar arasında geçmiştir. Anneleriniz, teyze ve halalarınız, komşu teyzeleriniz falan hep röflelidir. Muhtemelen 80'ler ve 90'lar boyunca röfleli kadınlar dünyayı istila etmek isteselerdi, başarılı olabilirlerdi. Çünkü nüfusları milyonlarla ifade ediliyordu herhalde.

Elbette düz boyalar da modaydı. Özellikle küçük şehirlerde ya da kasabalarda yaşayan orta yaş ve orta yaş üstü kadınlar, genellikle saçlarını kendi renklerine boyamayı tercih ediyorlardı. Ki bu bana her zaman için dünyanın en saçma eylemi gibi gelmiştir. Beyazları var diye saçlarını boyamak zorunda hisseden, ama fazla çarpıcı olmamak için kendi rengine boyayan kadınlar... Allah başka zeval vermesin tabii.

Daha genç ve daha iddialı kadınlar içinse **Hülya Koçyiğit**'in meşhur ettiği **soğan kabuğu kızılı** ve de elbette röfle vardı. Ve kadınlar, ten renklerine uysun uymasın, deliler gibi bu ikisinden birini yaptırıyorlardı. En esmer ve en koyu renk saçlı kadınlar bile bir röfle sevdasına kapılıyor ve saatlerce kuaförlerde saçlarını yakmak pahasına röfle yaptırıyordu. Oryaller havada uçuşuyor ve zavallı saçlar tutam tutam kopuyordu. Ama ne gam! Uçları platin dipleri açık kumral röflemiz olduktan sonra!

90'larda küt saçın da moda olmasıyla, saçları kalın telli bile olsa küt kestiren kabarık saçlı röfleli teyzeler, bir de fön çektirip sprey sıktırırlar, ve saçtan çok odunumsu bir tür peruğu andıran harikulade saçlarıyla arzı endam ederlerdi.

İşte yıllarca başörtülü kadınların karşısına kazık gibi spreylenmiş röfleli küt saçlarıyla oturdu bir takım kadınlar. Üniversitelerde ikna odalarında da röfleli saçlarıyla oturuyorlardı başörtülülerin karşısında. Her nedense tornadan çıkmış gibi aynı model röflelerle gezmek özgürlük oluyordu ve saçlarını örtmek isteyen genç kadınlarınki esaretti. Kocası ya da oğlu istiyor diye saçını uzatan ya da sarıya boyatan kadınlar, başka kadınlara doğru kadın nasıl olunur dersi veriyordu. Yani belki de dayatmalar, öğrenilmiş yaşam tarzları falan daha derin mevzulardı; bir düşünmek gerekiyordu.

Benzer bir hadise, çok benzer zamanlarda Amerika'da da yaşandı. Daha önce "modanın politikası" adlı yazımda da bahsettiğim gibi, siyahiler de kendi doğal saçlarını kullanamıyorlardı Atlantik'in diğer yakasında. Çünkü siyahilerin o aşırı kıvırcık bonus kafaları, beyazlar için her nedense bir tür **tehdit** olarak görülüyordu. Fransa'da Magripli kadınların koyu kestane saçları da, İngiltere'de İskoç ve İrlandalıların kızıl saçları da alay konusuydu.

Bu ırkçı yaklaşım bugün bile kendini gösteriyor. Daha geçtiğimiz yıllarda **Beyoncé** kızı **Blue Ivy**'nin doğal saçlı fotoğraflarını paylaştığı için akıl almayacak bir şekilde "maymun" olmakla suçlanmıştı. Gene çok değil birkaç sene önce, **Michelle Obama**'nın saçlarının doğru bir şekilde düzleştirilmediği ve bir kısmının doğal haliyle kıvırcık olarak göründüğü bir fotoğrafına istinaden, internet ortamında Michelle Obama'nın "**reptilian**" cinsi (sürüngenimsi uzaylı ırkı) bir uzaylı olduğuna dair söylentiler çıkmıştı.

Alicia Keys makyaj yapmayı ve saçlarını düzleştirmeyi bıraktığını açıkladığında kendini öldürmesini söyleyenler de olmuştu, yalan söylediğini düşünenler ve en azından cilt makyajı yaptığını iddia edenler de.

Bana göre saçları uzun olduğu için işe alınmayan bir **Siu** erkek ile saçları açık olduğu için kırbaç cezası alan İranlı bir kadın, ya da ikna odalarında psikolojisi bozulan Türkiyeli genç bir öğrenci arasında her hangi bir fark yok. Ya da tersinden baktığımızda; **Eren Keskin**'in hangi kadınların makyaj yapıp yapamayacağına karar veren bir harekete karşı durup en yoğun ve ısrarlı haliyle makyaj yapmaya başlaması ve kendini öyle kabul ettirmesi de, direnişin bir diğer adıdır kanımca.

Zaten istediğimiz kimin saçını örteceğine, kimin makyaj yapıp kimin yapamayacağına, ya da kimlerin beyaz saçla gezme hakkı olabileceğine karar veren bir kadın hareketi ya da toplumsal düzen değil. İstediğimiz sadece – *gerçek anlamda* – seçimlerimizde özgür olmak. Kendi kadınlığımızı kendi istediğimiz gibi yaşamak. Yani **Beauvoir**'in yaptığı vurguyla, öyle doğduğumuz için değil, öyle olmak istediğimiz için kadın olmak...

BAYAN YANI FESTİVALİ.

Katina Karanikola

Eyyyy kızlar, ev yapımı yoğurt yerine krem şantili pastaları, bol çikolatalı profiterolleri lop diye mideye indirirseniz tabii ki 38 beden iken 46 olusunuz. Tereyağlı kebaplar zeytinyağlı yeşillikler kadar lezzetli değil diyorsanız kolesterol tavan yapar elbet. Facebook'da tam gün mesai yapıyorsanız sarılın zayıflama haplarına. "Canım bilgisayarın başında ot yiyecek değiliz ya patates cipsi ıvır zıvır varken" diyorsanız kalp krizi kapıda. Ama Akdenizliyseniz, Egeliyseniz ot mevsiminde keçilerin riskine ortak olursunuz. Yabani otlar kolesterol yapmaz, şişmanlatmaz üstelik vergiden muaf. Biz Egeliler zeytini, yağını, bin bir çeşit otunu, balığını, damak tadı bilmiş insanlarız. Ekonomik kriz vursa dahi, Gökçeada'da olduğu gibi, ot yetişen yerlerde insanlar aç kalmayacak. Önce keçileri yemek kaydıyla…

Gökçeada dünyanın ilk ve tek Cittaslow (yavaş şehir) adası. Yavaş derken Bezgin Bekir gibi miskin, tembel, uyuşuk anlamında değil. Gökçeada'da tam bir yavaşlık, sükunet hakim. İtalya'da doğan Cittaslow hareketinin otuza yakın ülkeden üyesi var. Üyelerin bağlı kalması gereken kriterlerin arasında: Nüfusun elli binden az olması, geleneksel mimarinin korunması ve restorasyonu, trafiğin azaltılması ve yayalaştırma, hava kirliliği ve gürültü kirliliğine karşı önlem alınması, fast food yerine yerel ürünlerin tüketilmesi, organik tarımın desteklenmesi… Kriterlerin tamamını henüz uygulayamadıksa da yavaş yavaş uygulamaya gayret ediyoruz. Zira yavaş şehir aceleye gelmez. Bu yüzden Cittaslowun sembolü en yavaş canlılardan biri olan salyangozdur.

Eyyyy büyük şehirlerde doğadan uzak yaşayanlar. Aklınıza estikçe, spor ayakkabılarınızı ayağınıza geçirip, yürüyüşe çıkmanız dahi imkansız akan sıkışık trafiğin arasında.

Havaların ısınmasıyla adamızı ziyaret eden misafirlerimize adada yetişen otların çeşitliliğini, bu otlarla yapılan adaya özgü, birbirinden lezzetli yemekleri tanıtmak amacıyla, geçtiğimiz günlerde, Belediyemiz tarafından ot festivali düzenlendi. Ot deyip geçmeyin doğanın bize sunduğu bir nimettir. Yenebilir yabani ot sayısı çok fazladır. Hepsi özeldir, her biri, özel tarifelerle pişirilir. Kafkalitres gibi aromalı bitkiler çiğ pişirilmeden de tüketilir. Organik yetişen yabani otlarda C vitamini, E vitamini, A vitamininin öncüsü karatenler, antioksidantlar ve bazı B vitaminleri yönünden zengindir. İlk yağmurlardan sonra güneş ışığını görür görmez fışkırırlar. Ot toplamanın da kendine özgü kuralları var. Kökünden sökmemeli, yiyebileceğimiz kadarını toplamalı, naylon poşete koymamalı ve en önemlisi zehirli ilaç püskürtülmüş arazilerden kesinlikle toplanmamalı. Çocukluğumda annem mahallenin hatunlarıyla yürüyüşe çıktıklarında hepsinin bir elinde çakı bir elinde sepet olurdu. Yürürlerken bir yandan sohbet, dedikodu ediyorlar, şakalaşıp gülerlerken ara sıra eğiliyorlar kopardıkları otu sepete atıyorlardı. Böylece hem iyi vakit geçiyorlar, sporlarını yapıyorlar, eğleniyor aynı zamanda ailelerine taze ve faydalı bir besin sunuyorlardı. Otların haşlandığı su kesinlikle atılmaz bardaklara doldurulur içine birkaç damla limon suyu bir iki damla da zeytinyağıyla içilir. Benim için ot ayları başlı başına festival zaten, adeta baharı yiyorum.

Ot festivali, earth market (yeryüzü pazarı) alanında yapıldı. Earth market çiftçilerin sadece kendi ürettikleri yerel ve mevsimler ürünlerin satıldığı pazardır. Festivalin yapıldığı alanda saman balyalarından yapılmış, insanın içinden okşayası gelen, oturaklar bana "taze biçilmiş saman kokusunun üstüne koku tanımam" dedirdi. Kadınların neşesiyle, korosuyla, halayı ile cümbüş havasında geçen festival tam anlamıyla " Bayan Yanı" festivaliydi. Kadınlar, arı gibi, çuvallar dolusu ot, bitki çayları toplayarak tezgahları doldurdular. Yan yana dizilmiş bankolarda kadınlar, her biri bir lezzet harikası olan yemekleri, çeşit çeşit börekleri, çörekleri, gelincikli ekmekleri cömertçe sergilediler. Adamızın yeni doğan bebeği " kadın kooperatifi" de el sanatlarını, değişik dekoratif objeleriyle katıldı fuara. Düzenlenen otlu yemek yarışmasında yine biz kadınlar, karınca gibi çalışarak, ilginç yemeklerle ve coşku ile yarıştık. Çok kültürlüdür adamız. Adadan gidenler mutfakta kaynayan lezzetlerini bıraktı gelenler ise türlü tariflerle çıkmış yola. Bu tür festivaller biz kadınlar için çok önemli olduğunu düşünüyorum. Birbirimize yaklaştıracak, lezzet alış verişi yaptıracak, hem öğreneceğiz hem öğreteceğiz. Şimdiki belediye başkanımız bu tür etkinliklere çok iyi bir yaklaşım içinde. Zira şimdiye kadar gördüğüm en vizyon sahibi başkan. Ot gibi koparılmış ve kurutulmuş hissettiğimiz şu günlerde bu gibi etkinlikler bir nebze de olsa rahatlatıyor, nefes aldırıyor gibi…

Eyyyy büyük şehirlerde doğadan uzak yaşayanlar. Aklınıza estikçe, spor ayakkabılarınızı ayağınıza geçirip, yürüyüşe çıkmanız dahi imkansız akan sıkışık trafiğin arasında. Gününüzü facebookun karşısında like yaparak geçiyorsanız, ki başka seçeneğiniz yok, beden 38 iken 46 oldu. Ev yapımı yoğurt yerine baklavaları profiterolleri mideye indiriyor nasılsa zayıflama hapları çıktı piyasaya. Ot, brokoli, ıspanak tereyağlı kebap kadar lezzetli değil amaaa kolesterol yükseltmez. Şehirden uzaklaşıp adamıza gelecekseniz siga siga (yavaş yavaş) gelin. Zira yavaş adaya geliyorsunuz. Yavaş diyorsam, Bezgin Bekir gibi, tembel, uyuşuk ısmık değiliz. Adamızda huzur var, sükunet var...

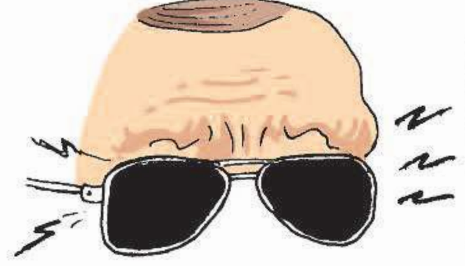
AÇLIK GREVİNİN (DUYARSIZ) VÜCUT ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ...

İLK ÜÇ GÜN; VÜCUT BUNU PEK SALLAMAZ. YÜKSEK RAKIM KAYNAKLI HAFİF BAŞ DÖNMELERİ GÖRÜLÜR SADECE...

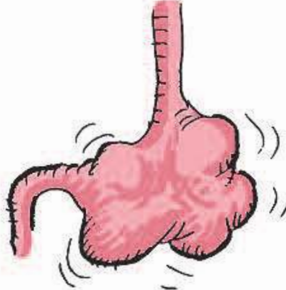
30. GÜNDEN İTİBAREN; SİNİRLER GERİLMEYE, DUYU ORGANLARI HASSASİYETİ OLUŞMAYA BAŞLAR... HERŞEYDEN İKTİDARI YIKMAYA YÖNELİK TEHLİKE KOKUSU ALINIR.

ŞİDDETLİ GÖZ KARARMALARI, IŞIĞA, AYDINLIĞA TAHAMMÜLSÜZLÜK,

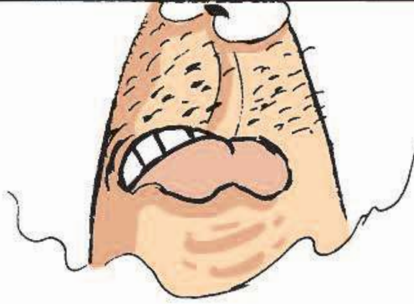
KENDİ DIŞINDAKİ BÜTÜN SESLERE KULAK TIKAMALAR BAŞGÖSTERİR...

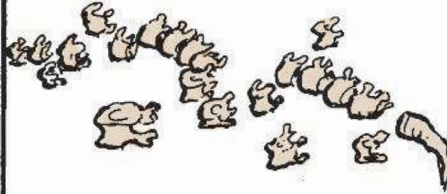
50. GÜNDEN SONRA; MİDE, ŞİDDETLİ KASILMALAR SONRASI ESNEKLİĞİNİ KAYBEDİP İYİCE FALLOŞ OLUR. TÜM UYARILARI, BEKLENTİLERİ, BEDDUALARI YER YUTAR HAZMEDER...

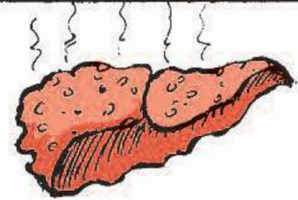
BUNA BAĞLI BAĞIRSAKLARDA GÜRÜLTÜLÜ BİR FAALİYET BAŞLAR. VE GENİŞ ÇEVREYİ PİSLETECEK ŞEKİLDE BİR SIÇIMA YOLAÇAR.

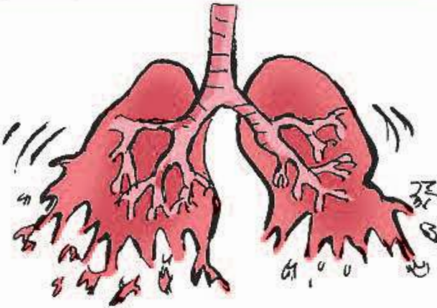
70. GÜNDEN İTİBAREN; GÜLÜMSEMEYİ SAĞLAYAN KASLAR ERİMEYE, ÖFKE, KORKU, HIŞIM KASLARI DONUP KALMAYA BAŞLAR.

KEMİKLERDE ERİME OMURGADAN BAŞLAR. VÜCUT ARTIK SADECE KATAR, SUUDİ ARABİSTAN GİBİ ÜLKELERDEN GELEN DAYANAKLARLA AYAKTA DURABİLMEKTEDİR.

90. GÜNDEN SONRA; CİĞER, HALKA REVA GÖRDÜĞÜ GDO'LU GIDALAR, KİMYASAL KALINTILAR YÜZÜNDEN TÜM İŞLEVİNİ KAYBEDİP BEŞ PARA ETMEZ HALE GELMİŞTİR BİLE...

AKCİĞERLER DE MUHALİFLER ÜZERİNE BOL KEPÇE SIKTIRDIĞI ZEHİRLİ GAZLAR SEBEBİYLE İFLAS EDER.

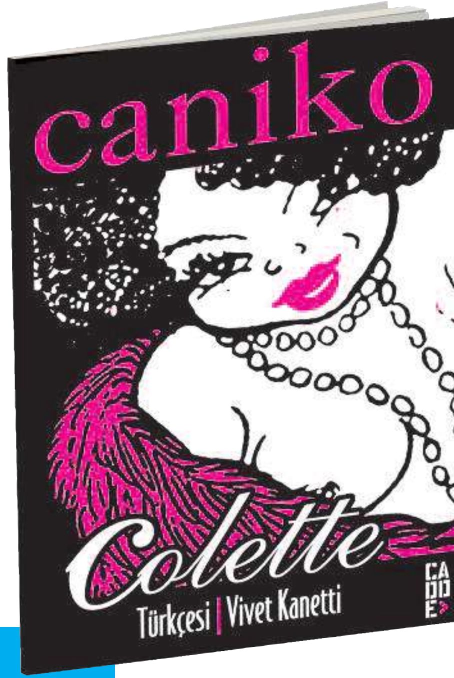

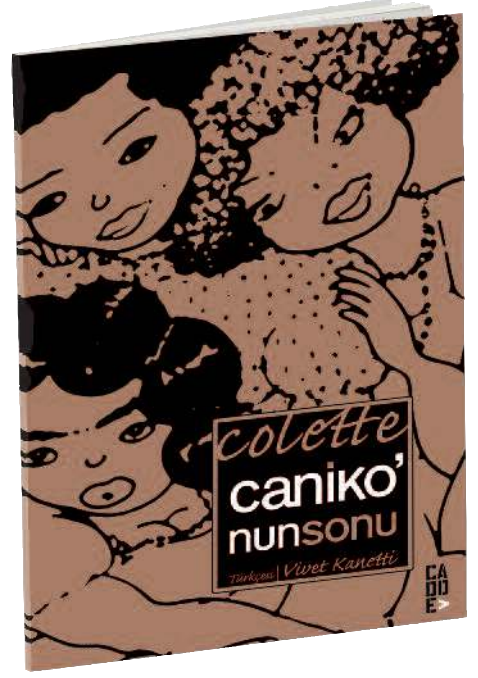
GİDEREK KALP ATIŞLARI ZAYIFLAMAYA BAŞLAR. AKABİNDE VÜCUT, KALBİ DEVREDEN ÇIKARIP HAYATTA KALMAYA DEVAM EDER.

SONUNDA; SENELER EVVEL VAADETTİĞİ DEMOKRASİYİ UNUTTURAN HAFIZA KAYIPLARIYLA BİRLİKTE BEYİN ÖLÜMÜ GERÇEKLEŞİR... AMA SONRAKİ NESİLLERE AKTARILACAK NE BİR ORGAN NE DE BİR RUH OLMADIĞI GÖRÜLÜR...

Vivet Kanetti, Ayşegül Sönmez, 9. Kadıköy Kitap Günleri'nde. imza günü 4 Haziran Pazar LeMan Standı. 16:00

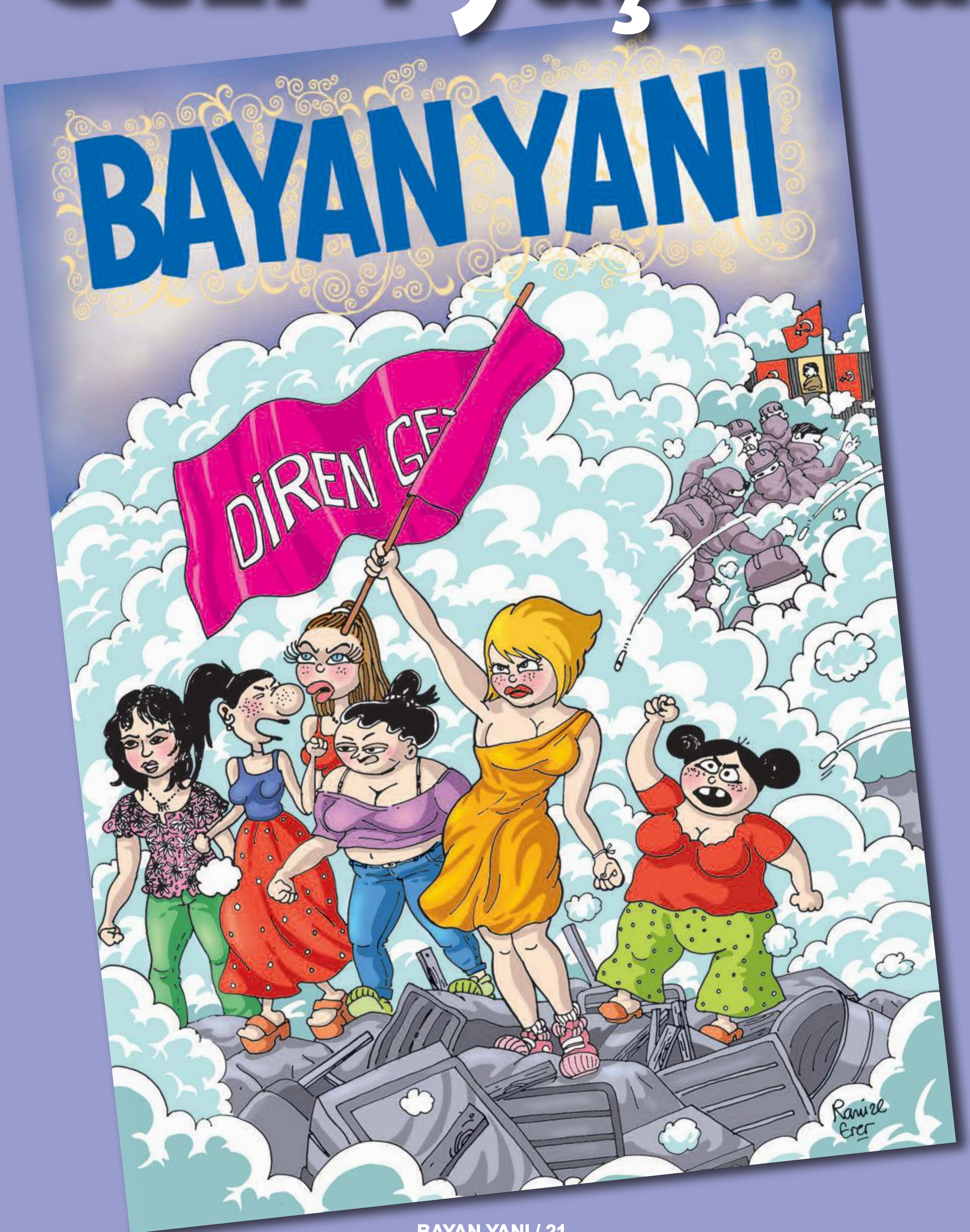

Gezi 4 yaşında

YASAK NE AYOL! *(En sevdiğim Gezi direnişi sloganı)*

Ramize Erer

Burası evimin yakınındaki, Seine Nehri'nin ortasında uzayıp giden "Allée des Cygnes" yani "Kuğu Yolu". İnsanlar burda yürüyüp koşuyor, çocuklarını gezdiriyorlar. Şehrin gürültüsünden kaçanlar, bir banka oturup termoslarıyla getirdikleri kahvelerini yudumlayarak kitaplarını okuyorlar.

Bu sabah burada bir banka oturup soluklandım. İlk defa kuş sesleri rahatlatmadı beni. Ağaçların yüzüne bakamadım. Sevdiklerin in başına kötü bir şeyler geldiğinde, onların yanında olamamak gibi büyük bir suçluluk duygusu hissettim.

Gezi parkı olaylarının başladığı ilk gün, duygularımı naifçe böyle ifade etmişim Facebook'ta.

Şimdi, gene o parktayım. Günlerce bilgisayarımın başından kalkamadım. Biz uzaktakiler bize gösterilmeyenleri Facebook'ta paylaşarak birbirimize gösterdik.

Kırmızılı kadının, zerafetle dik duruşunu hayranlıkla izledik. Maskeli teyzenin doğallığı bizi gülümsetti. Parka gelen anneler gözlerimizi yaşarttı.

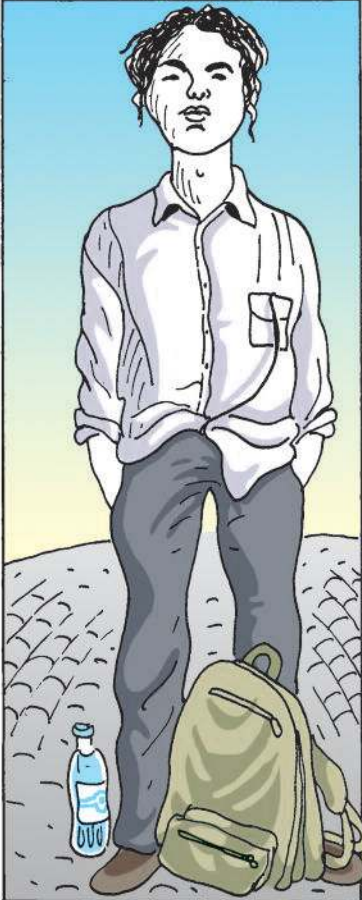
Sokaklarda acımasızca gazlanan arkadaşlarımızı kardeşlerimizi yalnız bırakamadık. Sabahlara kadar doctor telefonlarını, direnişçilere kapılarını açan kafelerin, otellerin isimlerini paylaştık.

Tomalara göğsünü geren siyahlı öğrenci kız, cesurca bizim için direndi, bu direnişin sembollerinden biri oldu. Bize en güzel fotoğrafını bırakıp sessizce ülkesine döndü.

Duran Adam, Taksim'in göbeğinde dik duruşlu bir ağaç oldu. Gezi Parkı'nın ağaçlarını sevdiğimiz kadar sevdik onu.

Ölümün kahredici sessizliği... Ethem Sarısülük. Katilini hepimiz gördük. Onu hiç unutmayacağız.

Sadece iki ağaç için olmamıştı bütün bunlar biliyorduk. Ama iki ağaçla, kendi yaşamımıza sahip çıkmıştık. Kalktım, önümde yürüyen iki minik kuşu takip ederek evime döndüm.

GEZİ SİTİ

YAZAN: YUDUM İÇİMSU BERRAKŞELALE

Makule Mamüller
Tornacı / Tesviyeci ve Kalıpçı

Makule hanımın kafasına ne toma ne gaz ne su işler artı omuzlarından dökülen çalı süpürgesi bütün direniş sokaklarını temizler. Makule hanım gezi parkını pantolonuna saklamış İstanbul valisi gidince ortaya çıkaracak gibi bir hali var. Tazyikli su, plastik mermi, gaz kapsülünden kaçışlar, onu barfiks şampiyonu yapmış. Olimpiyatlarda görürseniz şaşırmayın. Plastik mermilerin kemerinde açtığı delikler bohem bir hava katmış. Ayakkabın pahalı olabilir bu da bazı gazetecilere koyabilir ahahahay, geberme emi!

Vehbi Nedenli Numerolog

Vehbi bey, sen gidersin gülüşün kalır, bu da bizden çok şey alır. Uzaktan bakınca seni önce Orhan baba sandım sonra kafanda kask olduğunu anladım. Pelerin muhteşem dekolte dozunda. Solüsyonunu belinde marpucu elinde.. Sık bakalım sık bakalım vari bir ifadeyle kombini tamamlamış. Omuzunda taşıdığı maskeyi kristal bir vazo gibi tutmuş. Zerafetin Gezi Parkı temsilcisi adeta.

Eleştiriler üstü

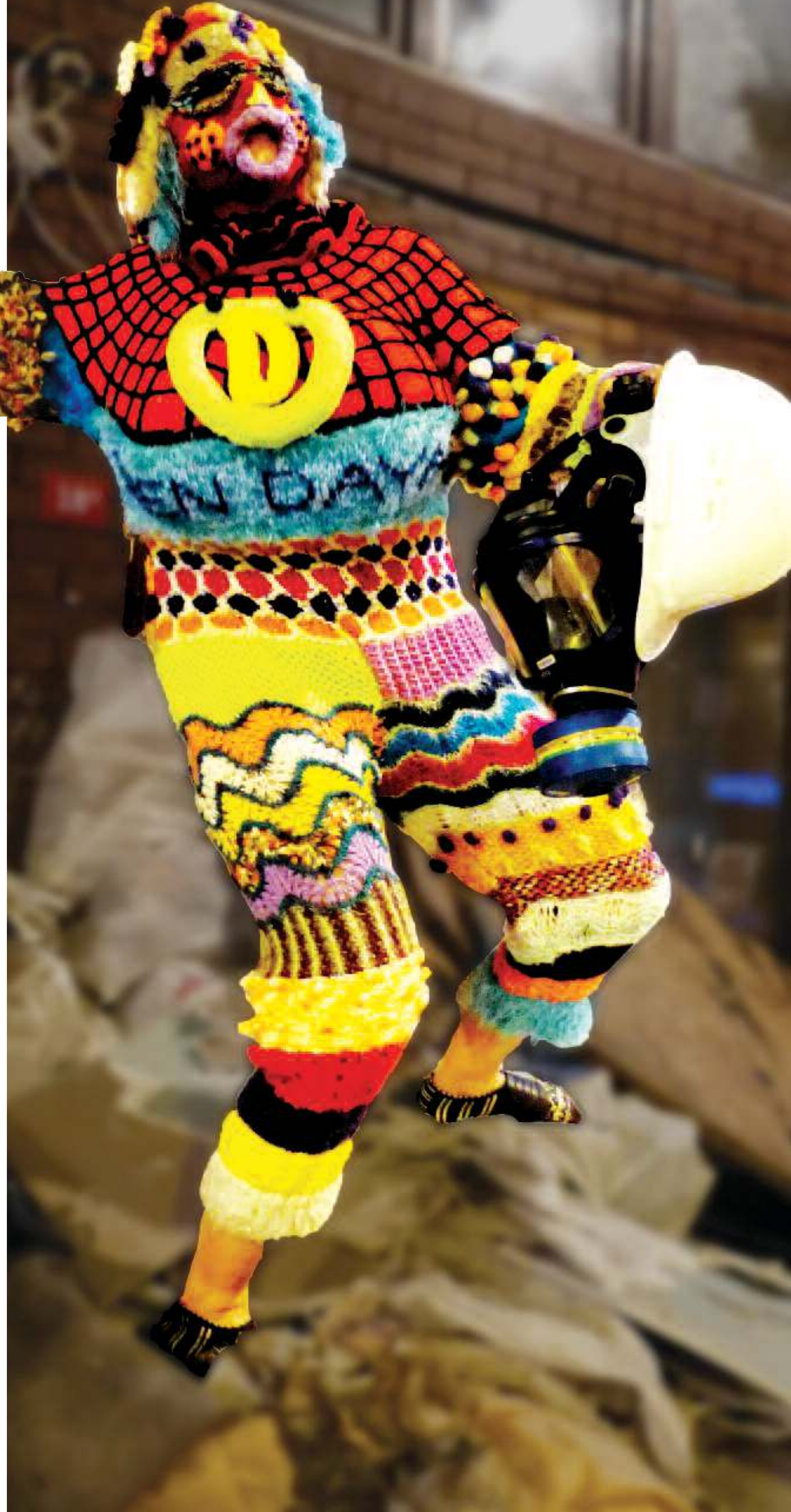
ÖRENDAYAN

Bizi aşar...

Sencer Çınarbaşı

Eski Broker

Sencer beyciğim badem şekeri gibi adamsın. Tavşan bacağının şans getirdiğini herkes bilir. Tavşan d.şağının nazara birebir olduğunu ise çok az insan bilir. Boynuna astığın kırık beyaz Tavşan d.şakları senin konuya vakıf olduğunu gösteriyor. Böylece hem gezi parkı nazarını kırmış hem de şıklığından ödün vermemişsin hayatım. Solüsyonunu ayak tırnaklarınla kombinlemen çok klas olmuş. Kürkünden gösterdiğin göğüs dekoltesinin dozu çok güzel. Kafandaki tava kapağından akşam 9 eylemlerinin vazgeçilmez siması olduğunu anlı-yoruz. Bizimlesin Sencer ahahahhay. Çaktırmadan yaptığın zafer işareti gözümden kaçmadı canım.

BAYAN YANI

DİREN ODTÜ

İpek

BEN BÜYÜYÜNCE DURAN ADAM OLUCAM...

BEN DE DİREN KADIN OLUCAM. TOMALARIN ÖNÜNDE BÖYLE DURUCAM...

Ramize Erer

ŞEREFİNEE TAYİP, ŞEREFİNE TAYYİP, ŞEREFİNEE TAYYİİİP...

DİRENE DİRENE KAZANACAĞIZ!

SAHİBİNDEN SATILIK MEDYA!

ANKARA DA MEYDANA LE BAŞLAMIŞ...

DİİREN ANKARA, GEZİ SENİN YANINDA!

REVOLUTION DİLEX

15 HAZİRAN 2013 01:24

HER ŞEY ŞİİR GİBİ, KISA,

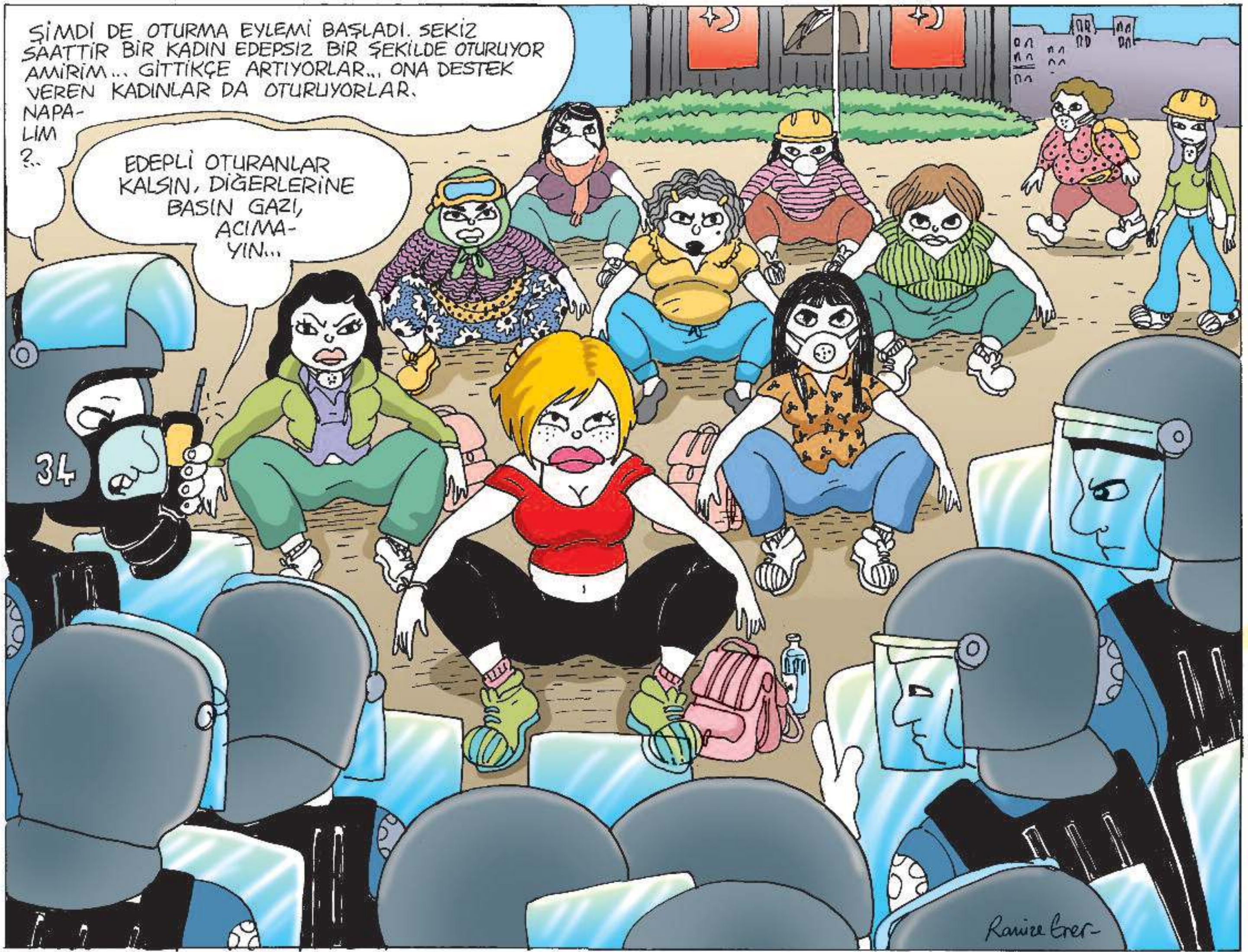
ÇOK GÜZEL, ÇOK KOMİK, ARKADAŞÇA, SAMİMİ, DOĞAYLA İÇİÇE, KONUŞAN, DİNLEYEN, PAYLAŞAN, SEVEN VE DİRENEN.

SUDAN KORKSAK ÇAMAŞIR ASMAZDIK

İpek

Kötü Kız

ramize erer

DİRENİŞ DEVAM EDİYOR 22.06 2013

Abdullah Cömert, Ethem Sarısülük, Mustafa Sarı, Mehmet Ayvalıtaş

26 GÜNDÜR HAYALİNİ BİLE KURAMADIĞIM ŞEYLER YAŞADIM. BAZEN UYANIKKEN RÜYADA YA DA KABUSTA OLDUĞUMU DÜŞÜNDÜM. **24.06.2013** GÜNLER HIZLA GEÇİYORDU. EN SEVDİĞİM DİRENİŞ YÖNTEMİ; DURAN ADAM'DAN SONRA YATAN ADAM VE SU İÇEN ADAM, DENİZ GEZMİŞ İLE POLİSLERİN ÖNÜNDE TELEFONDA KONUŞAN ADAM, TÜM ETHEM ADAMLARI.

25.06.2013

BENİM ADIM **ETHEM SARISÜLÜK**. ELİMDE SİLAH YOKTU. POLİS BENİ BAŞIMDAN VURDU VE ÖLDÜM. KATİLİMİ SERBEST BIRAKTILAR...

BU SIRADA, Haliç'te yapılacak liman projesi

HALİÇ. HALİÇ. HALİÇ!

[redacted]

02.07.2013'de ihaleye çıkıyor

İki yat limanının da bulunduğu, lüks bir turizm kompleksi olacak... 250 dönüm araziye liman, otel, 1000 kişilik cami ve AVM yapılacak...

GAZ MI GELDİ? KAÇKAÇ KAÇKAÇ

BİNGÖL'DE 16 YAŞINDAKİ E.A. ADLI KIZA CİNSEL TACİZ VE TECAVÜZDE BULUNMAKLA SUÇLANAN 4 UZMAN ÇAVUŞUN YENİDEN TUTUKLANMASI TALEBİ MAHKEME TARAFINDAN REDDEDİLDİ.

LALALALALA LALA LAY LILA LA LA LALA LA LI LA LARA RI, LA LA RA RAAY!

KOYDUK MU?

ULUDERE OLAYIYLA İLGİLİ, SAVCILIK "GÖREVSİZLİK" KARARINA KARŞI SUÇTAN ZARAR GÖRENLERİN "İTİRAZ HAKKI"NIN BULUNMADIĞINI RET GEREKÇESİNDE BELİRTTİ...

OYSA İTİRAZ ETMEK İNSANİ Bİ HAKTIR! "AĞLAMA ANNE GÜZEL YERDEYİM" ROBOSKİ İÇİN BİR FİLM

ÜMİT KIVANÇ

11. Mayıs 2013

Reyhanlı'da patlama! 52 ölü.

Hükümet forever

BİBER GAZI OLEY, BİBER GAZI OLEY, BİBER GAZII OLLEEY OOOO OOOO...

HÜKÜMET İSTİFA HÜKÜMET İSTİFA!..

BİRAZ SAĞDUYULU OLAMAZ MISIN?

BOYKOT LİSTESİ

TV

YA HEP BERABER, YA HİÇ BİRİMİZ!

MİT YASASI YAYIN YASAĞI, HEP DIŞ GÜÇLERİN OYUNU BUNLAR

ZIPLA, ZIPLA ZIPLAMAYAN TAYYİPTİR

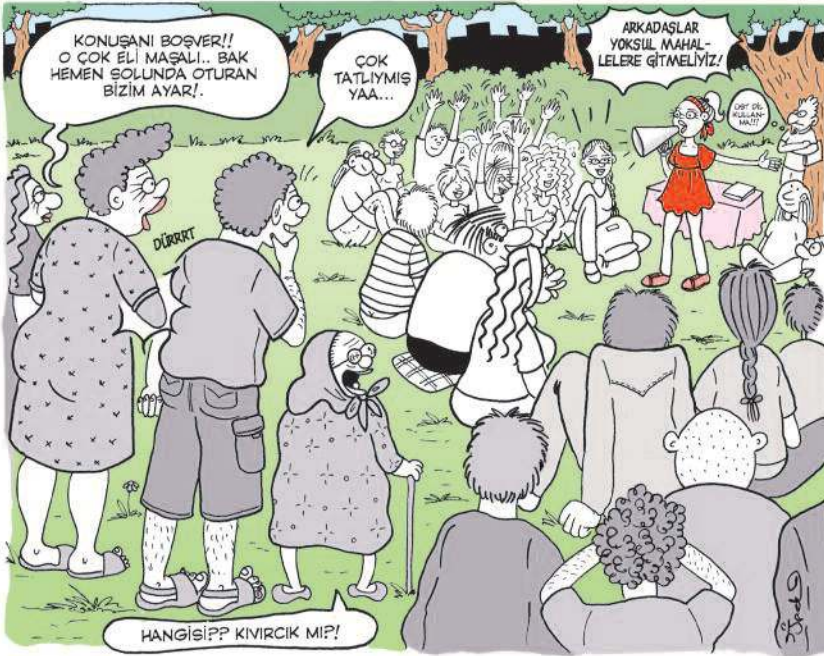

İTİDALLİ OLMAK LAZIM (yeni öğrendim hemen satayım)

EĞER SEN EĞİLMEZSEN
HİÇBİR TAZYİKLİ SU
SENİ EĞEMEZ !..

KONUŞANI BOŞVER!!
O ÇOK ELİ MAŞALI.. BAK
HEMEN SOLUNDA OTURAN
BİZİM AYAR!.
ÇOK
TATLIYMIŞ
YAA...
ARKADAŞLAR
YOKSUL MAHAL-
LELERE GİTMELİYİZ!
DÜRRRT
HANGİSİ?? KIVIRCIK MI?!

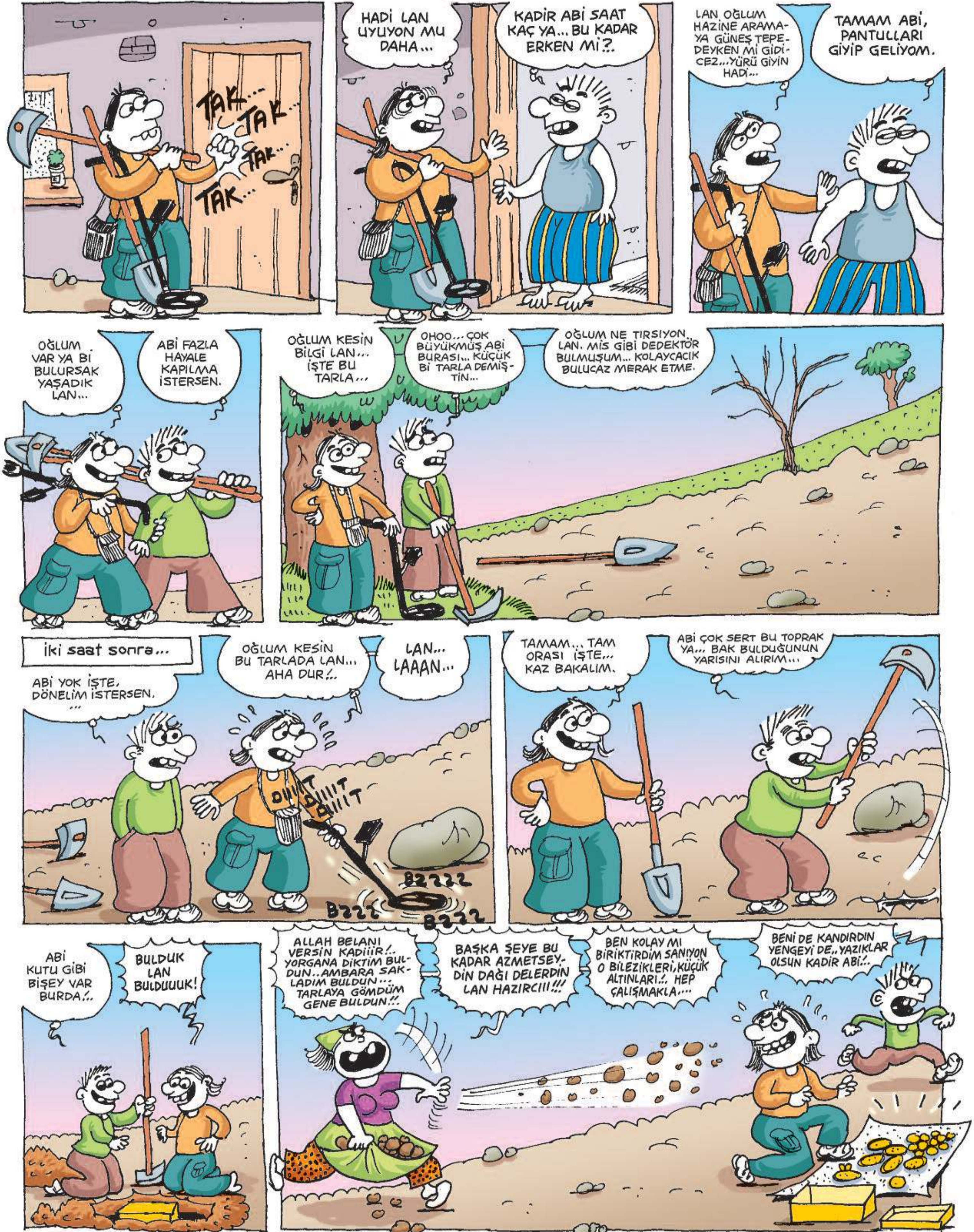

BU AKŞAM
YEMEK Mİ YAPSAM
PROTESTO MU ?..
AMAAN, YEMEĞİ
HER ZAMAN
YAPARIM...
TIN..
TIN..TIN..
ÇIN... ÇIN...
ÇIN.. ÇIN..

GÜZEL OLDUĞUNUZ KADAR
DİRENÇLİSİNİZ KÜÇÜK HANIM...
KURTULUŞ YOOK
TEK BAŞINAAA

HADİ İYİSİN.. SENİ
İFTARA DIŞARI
GÖTÜRÜYORUM!
"YERYÜZÜ İFTARI"
OLMASAYDI AĞIZ
TADIYLA Bİ DIŞARDA
İFTAR YAPAMADAN
GÖÇÜP GİDE-
CEKTİM...

Hazine

feyhan güver

Özel Hayatımla Gündeme Gelm... Ncjdhfjnd

Gökçen Erdoğan

Ünlü ve genç bir kadını, ünlü ve genç bir erkekle yazmışlar; ilişkileri var demişler. Ertesi gece (evet bu kısım önemli, olay soğumadan, dedikodular sıcaklığını kaybetmeden) kadın ya da erkek, eğlenceden çıkışta kameralara tepkili, olabildiğince sessiz ve genelde özel hayatıyla gündeme gelmek istemeyerek yakalanıyorlar kameralara. "Adamı tanımıyorum bile, ne ilişkisi!" demek yok, "İkimiz de bekarız ve birlikteyiz" demek yok; varsa yoksa "Arkadaşlar bu konuyla ilgili konuşmayacağım." Niye konuşmayacaksın ki? Bütün güvenlikleri kapıya doğru yığıp içeriden çıkacağını iyiden iyiye belli etmişsin. Olacaklar belli, çıktığında şaşkınlıktan küçük dilini yutman neden? Koşarken cam pabucunu geride bırak hiç değilse.

Neden konuşmuyorsun? Konuşsan bitecek halbuki. Ertesi gece kulüp çıkışı kameralar kovalamayacak seni. Belki bir iki gece daha. Ama olduğu gibi söylersen kaybedersin sihrini. Önce biraz şaşırabilirler ya da şüphede ısrar edebilirler ama sonra bırakacaklar peşini. E sen bunu mu istiyorsun peki? Gündemde kalmak içten içe mutlu etmiyor mu seni? Gel birbirimizi kandırmayalım. Ne kadar magazin o kadar köfte. Ertesi sabah vitamin niyetine kendi fotoğrafına bakarsın artık gazetede. 'Yarasın' demek düşer bize de.

Muallak olan daima ilgi çeker. Netleştirip birden gündemden düşmek, insanları durumun normalliğine ikna etmek, cevabınla tatmin etmek istiyor musun bakalım sen? Bu seninki basit bir "özel hayatımla gündeme gelmek istemiyorum" mu, yoksa "istemem yan cebime koy" mu? Sanki ikincisi gibi.

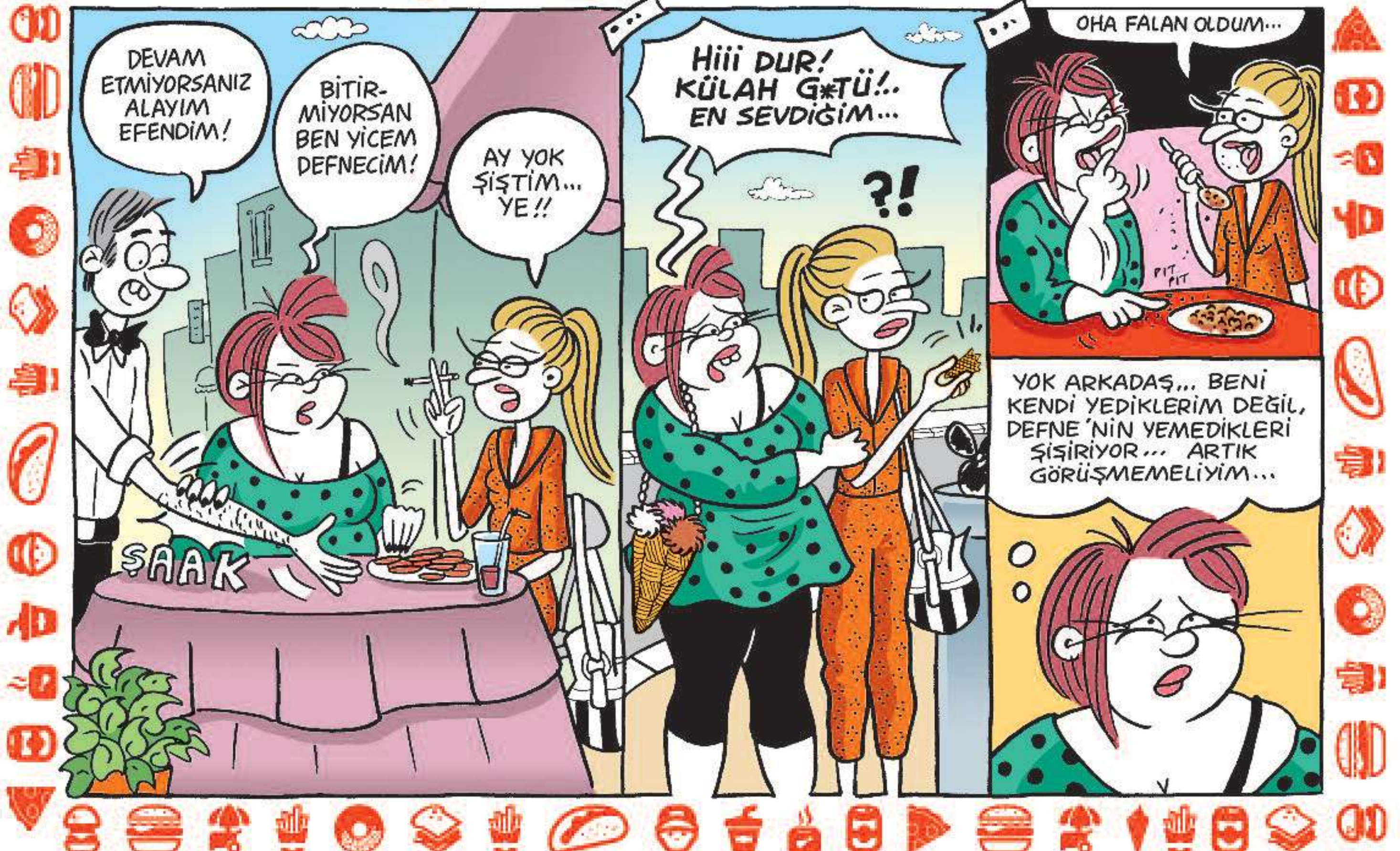
Magazin gündeminde yer almanın giderek değer kazanması maalesef ilişkileri vuruyor. Bir ilişkiye sahip çıkmayı zorlaştırıyor ya da karşı tarafı zan altında bırakıyor. İlişkiler sahiliğini, aşk inandırıcılığını kaybediyor. Evet dertli olduğum bir konu. Evet bugün de buna taktım.

Birkaç yıl önce bir ödül töreninin sonunda genç magazinci arkadaşlarla sohbet ediyorduk, birinin telefonu çaldı. Magazin dünyasının gediklisi olmaya ant içmiş ünlümsü bir kadın arıyordu; yeni sevgilisiyle bulunduğu kulübü söyledi ve de çıkacağı saati. Tamam geliyoruz dediler, toparlandı bizimkiler. Ben kalakaldım olduğum yerde, içlerinden biri döndü dedi ki ' ee bu işler böyle, hep biz kovalamıyoruz, bizi de kovalıyorlar Hocam'. Ne diyelim haydi herkese hayırlı işler! Ama ben bu işlere bozuluyorum.

Öyle kızıyorum ki bekar insanların, birbirini tanımaya, flörte, ilişkiye, sevişmeye sonuna kadar hakkı olan insanların bütün bunlardan utanılması gerekiyormuş gibi arabalarda paspasa yatmalarına, barların arka kapılarından kaçmalarına, mekanlardan ayrı araçlarla ayrılmalarına. Tamam evli insanlarla görüşenlerin tuvalet penceresine sıkışmasını falan anladık diyelim (ki benim anlamam imkansız) iki bekar insanın A noktasından B noktasına kadar ayrı araçla gidip orada buluşarak C noktasına doğru gitmek üzere aynı araca geçmeleri de ne basit ne avam numara böyle! Dahiyane değil bir kere; yıllardır patlıyor aynı numara, daha iyileri bulunsun hiç değilse. Tut kardeşim yanındaki adamın elinden, ister 1 hafta görünür yanında, ister nikah masasına gidersin onunla; tut sen elinden. Bir şey demene gerek yok, kimse bilmek zorunda değil nasıl tanıştığınızı, kimin uyurken horladığını, kimin sevişirken duygusallaştığını. Sen yine özel hayatınla gündeme gelme. Ama tutuver sevdiğinin elinden. 21. yüzyıldayız, bir kadınla bir erkeğin, birbirlerinden hoşlanıyorlarsa, birlikte olmalarından daha doğal ne var? Ne olur normalleşmesine senin de bir yardımın dokunsun. Olunca 'var' dersen olmadığında 'yok'; inanırlar hem sana. Enerji israfı bu reddetmeler, varmışçasına kinayeler. Zaman israfı. 'Yüzün eskiyor' diyorlar ya hani, yüzü boşver kardeşin, ruhun bu yıpranıp eskiyen.

Ama işin en komik yanı taraflardan biri 'kesinlikle öyle bir şey yok' derken diğerinin imalı imalı gülüp aracına yürümesi. Diğeri cumartesi sabahı magazin programında izlerken koltuğun üstüne sıçrıyor sinirden 'kızım tanımıyorum bile ben seni!' ya da 'adama bak yaa resmen başıma kaldı!'. Sonrası birtakım eskimeler işte.

Bireysel özgürlük tatavası başlatacaklar için söyleyeyim; evet bu da bir tercihtir. Böyle bir durumda nasıl davranacağı konusunda elbette herkes özgür. Ama rivayetlere, söylentilere esir olunan ve kendi hayatına sahip çıkamayan bir özgürlük anlayışı niye? Ben olsam tutar yapışırım dudağına sevgilimin, geleceksem öyle gelirim gündeme. Magazinse magazin, alın size 3 kuruşa 5 köfte.

BULUTLAR

YASEMİN OLUR

Dr. İbrahim Enis Kayran'a...

"Bulutlar boğuyor beni." "Gir içeri" dedim. Kapıyı kapadım. Televizyonlu odaya geçtik. "Ne bulutundan bahsediyorsun?". "Bildiğimiz bulutlar, gökyüzündekiler dedi. Beni boğuyorlar. Üzerime düşüyorlar." Titriyordu. Nefes alışında bir tuhaflık vardı. Hava bulamıyordu sanki. "Arkana yaslan" dedim. Duymuyordu. Nefes bulamıyor gibi çırpınmaya devam etti. Sayıklıyordu "boğuluyorum… boğuluyorum… boğuluyorum…"…Olanca gücümle bağırdım: "Bok boğuluyorsun!"

Benden hiç beklemediği bu tepki karşısında bir anda dondu. Sustuk sonra. Dedim çay demleyeyim, iyi gelir.

Mutfağa gittim. Üşüdüğümü fark ettim. Kombinin ısısını yükselttim. Çaydanlığa su koyup, mutfakta kaynamasını bekledim. Beklerken bir sigara yakıp ayakta dikildim. Onun yanına gitmek istemiyordum. Ondaki delilere mahsus sallanış beni tedirgin etmişti. Yanına gittiğimde ne söyleyeceğimi düşünüp sigaramdan koca bir dumanı içime çektim. Su kaynadığında sigaram çoktan bitmişti. Çayı demleyip içeri, onun yanına geçtim. Hala sallanıyordu. İçimden onu tokatlamak geçti, kollarından tutup sarsmak… Öyle sallanılmaz böyle sallanılır diye bağırmak… Sabah sabah ne diye kapımda bitivermişti ki! Defolup gider mi acaba diye bekledim. Gideceği yoktu, belli bir ritimde sallanıp yere bakıyordu. Ortam değişsin diye televizyonu açtım. Spor kanalında dünkü maçın özeti vardı. Biraz ona baktım. Maçta üç gol olmuştu. İkisini Beşiktaş birini Büyükşehir Belediye Spor atmıştı. Sıkıcı bir maçmış… Sonra çayın fokurtusuna doğru mutfağa gittim.

Çayları getirdim. İşin aslını öğrenmek için, " işten mi ayrıldın sen, bu saatte belediyede olman gerekmez miydi?" diye lafa girdim… "Gitmedim" dedi. "Bulutlar…" dedi… "Başlatma bulutundan" dedim. "Bulutlar havada durur, inip de kimseyi boğmazlar. "Anlamıyorsun" dedi. Neyi anlamıyordum. Gitsin diye gözünün içine bakıyordum.

"Yapma böyle Samet… Genç adamsın, bak keyfine…" Çayından içti. Şimdi biraz sakinleşmiş gibiydi. Sorduğum sorulara normal cevaplar vermeye başlamış, gözlerindeki boş bakış ise sabit kalmıştı. Ne olmuştu bu adama? Bir an acıma gibi bir duygu belirdi içimde. Çok durmadı gitti. Anamın lafı geldi aklıma, "acıma acınacak hale düşersin" derdi, bir de "Allah acısın" der bitirirdi cümlesini. Acımadım ben de. "Allah acısın" dedim içimden. Çaylarımız bitti. Birer çay daha içeriz değil mi deyip cevabını bile duymadan kalkıp gittim mutfağa. Sigaramı da aldım. Çayları doldurup döndüm. Al bir dal cigara. Kafandaki bulutları dağıtır deyip kocaman bir kahkaha attım. O gülmedi. Dudakları sağa doğru gülmeye niyetlenerek kıvrıldı sanki ama gülmedi. Cigaralarımız ve çayla ortam biraz eski tadımıza doğru harekete geçti. Kombiyi fazla açmışım. Ağzımın içi yapış yapış oldu. Dudaklarım kurumuştu. Dişlerimin arasında aldım üst dudağımı, kanatarak sıyırdım. Demir tadı geldi ağzıma. İçime bir karanlık çöktü. Sabah sabah canımı sıkmıştı şerefsiz. Sabah sabah elin delisi beni bulmuştu.

Kız meselesi mi dedim? Ne kızı dedi. "Maça kızı a ibine" dedim ama içimden söylendim. Delirmiş zaten, bir de üstüne ben mi gideyim. Allah çarpmış ki ne bok yediği belli değil, bir de ben mi çarpayım? Kesin yetim hakkı yedi. Yetim hakkı adamın aklını alır. Bunun da belediyede ne bok yediği belli değil. Çeksin cezasını pezevenk ama ona bir şey demedim. Kapıma gelmiş…

Bir süre sustuk. Hiçbir şey olmamış gibi davrandık ikimiz de. Bulutlar boğuyormuş…Allahın delisi. İçimden oh olsun diyordum. Adalet yerini bulmalı. Yetim hakkı mı ne bok yediyse artık cezasını çekmeli. Bir de gelip beni bulmasaymış hiç de umurumda olmazdı. Kapımıza geldi madem dinliycez biraz deli muhabbeti. Hem kimi karısı evden kovsa bende almaz mı soluğu, kimin babası eve sokmasa bende sabahlamazlar mı? Madem mahallenin abisiyiz, dinliycez biraz… Hem bu Samet Efendi de benden başka kime gidebilirdi? Etrafında kim vardı ki benden başka… Kime gitse rahatsız edeceği bir aile bulurdu çaldığı kapının arkasında. Kime gitse kapıdan içeri girmesi bu kadar kolay olurdu ki? Demek ki aklı hala başında… Demek ki hala benim gibi kimsesiz, işsiz boş bir adama gitmenin mantıklı olduğunu düşünebilecek kadar akıllı… Kafamdaki sorulara bulduğum yanıtlar umurumda olmadı. Samet Aga normal ritminde gündelik telaşelerin muhabbetine varmıştı. Ben de ona yetiştim. Bulutları bıraktık geride…

Ne kadar zaman geçti bilemiyorum. Saati aradı gözleri. Duvarlara bakındı. Benim saat kullanmadığımı aniden hatırlamış gibi kendine gelerek cep telefonuna davrandı. Çok geç olmuş dedi. Çok geç olmuş. İşe gitmeliyim. Git dedim. İş mühim. Sanki geçerken bana uğramış da bir çay içmişiz gibi… Sanki bulutlar onu hiç boğmamış gibi. Gitti. Hoşça kaldım ben de… Gidip yatsam uyuyabilir miydim? Uyku mesaisini tamamlamamış, sadık bir düş memuru olarak yatağımın başına geçtim. Saygıyla boyun büküp içine girdim. Soğumuştu yatağım. Yatağımı ısıtacak benden başka kimse de yoktu. Sağa sola birkaç tur dönüp yatakta bir sürtünme kuvveti yaratarak uyku için gerekli sıcaklığı çabucak yakaladım. Kimsenin beni rahatsız etmeyeceğinden emin, işimin başına geçip, bir sonraki rüyaya daldım.

Uyandığımda uykumu tamamlamanın verdiği hazla uzunca gerinip bir sağa bir sola dönerek seremoniyi tamamladım. Ne kadar mutmain bir ruhtum Tanrım. Yataktan kalktım. Gidip televizyonun karşısına selam çaktım. Saat on beş haberleri başlıyordu. Oturup karşısına kaşınmaya başladım. Ne tatlı kaşınıyordu yumuşak yerlerim. Haberleri dinleyip içimden yazıklandım. Sonra birden… Kadın spiker ne demişti az önce… Bugün on beş Kasım… Bugün on beş Kasımsa bugün kira toplama günü demektir. Son dakika haberindeki patlamaya da hiç takılmadım. Kafamdan hesap yapıyordum. Bir kiracı ayrılmıştı. Kalmıştı yedi daire. Yedi daire demek …..Çok güzel para demekti…Kalkıp üstümü giyinip evden çıkmaya davrandım. Evde tek lokma yemeyecek, paraları toplayıp felekten bir güne doğru koşar adım gidecektim.

Keyfim yerinde, montumu, ayakkabılarımı giyip kapıyı açtım. İki kat aşağıya inip sokağa çıktım. Hava kapanmış, yağmur yağacak gibiydi. Başımı yukarı kaldırdım. Bulutlar üstüme düşecekti sanki. Boğuyorlardı beni… Olduğum yerde nefessiz kaldım.

Sabihaa

Betül Yılmaz

YER; SABİHA GÖKÇEN HAVA LİMANI, AMA ONUN İÇİN METAL KONSTRÜKSYONDAN İBARET DEV, UĞURSUZ BİR ÖRÜMCEK. ÇÜNKÜ O UÇAĞINI KAÇIRDI... VE OTOKONTROLÜNÜ SAĞLAYABİLMESİNDEN AZ ÖNCE...

DİYE BAĞIRARAK KÜFÜR EDERKEN Bİ YANDAN DA VOLTA ATIYORDU. BİR SÜRE SONRA YENİ BİR BİLET ALMAK İÇİN BAŞKA BİR ŞİRKETİN UZUN KUYRUĞUNDA YERİNİ ALMIŞTI VE SONUNDA SIRA ONA GELDİĞİNDE...

ALLAH ALLAH, NİYE HERŞEY İŞLERİ DAHA DA ZORLAŞTIRMAK İÇİN TASARLANMIŞ. HAVA LİMANINDAN ALINAN BİLET DAHA PAHALIYKEN İNTERNETTEN ALINAN DAHA UCUZ... **NİYE ARKADAŞIM, NİYE İŞLERİ ZORLAŞTIRIYORSUNUZ? YAZ BİR FİYAT, KİM NERDEN ALIRSA ALIR!**

DİYE BAĞIRDI...

BELKİ DE SAKİNLEŞMEK VE DİĞER UÇAĞA BİLET ALIP ALMAMAK KONUSUNDA KARAR VERMEK İÇİN DIŞARI ÇIKTI. BİR TİRYAKİ OLMASINA RAĞMEN YANINDA SİGARASI YOKTU. TEDARİKSİZ ABDESTE ÇIKAN DOMALA DOMALA G.TÜNÜ TAŞLA SİLER GİBİ BİR GÜNDÜ ONUN İÇİN. BEN İSE HER SABAH ALARMSIZ VE MUTLAKA 7'DE UYANACAK KADAR İTİDALLİ BİR BÜNYEYE SAHİPTİM. ONU TEKRAR GÖRDÜĞÜMDE KAPININ GİRİŞİNDE OTURMUŞ ELİNDE TELEFONUYLA UĞRAŞIYORDU.. GÜVENLİĞİ ARAYIP NEDEN BURDA BEKLEDİĞİNİ SORMALARINI İSTEDİM...

ÇÜNKÜ UÇAĞINI KAÇIRDIM VE YENİ BİLETİ İNTERNETTEN ALMAYA ÇALIŞIYORUM AMA SİTEDE SORUN OLDUĞU İÇİN ALAMADIM. NAKİT ALIRSAM DA DAHA PAHALIYA GELİYOR... NORMAL BİR ŞEY Mİ YANİ BU...

GÜVENLİKTEN, KENDİNİ NASIL HİSSETTİĞİNİ SORMALARINI İSTEDİM...

CEVAP GECİKMEDİ.

KENDİMİ ÇOK KERİZ GİBİ HİSSEDİYORUM...

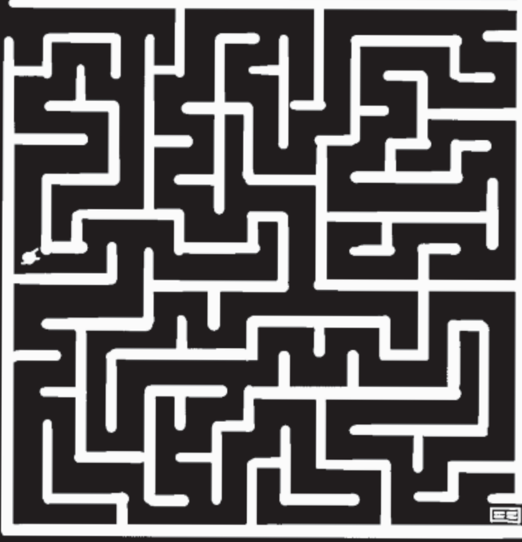

GÜVENLİĞE SON SÖYLEDİĞİM ŞEY; KENDİSİNİ KIRMIZI KAPIYA YÖNLENDİRMELERİ OLDU.

BU TARAFTAN EFENDİM.

KIRMIZI KAPIYI BULMAYA ÇALIŞIRKEN LABİRENTİN İÇİNDE BİR FARE GİBİYDİ, STRATEJİSİZ VE ŞAŞKOLOZ. TABİ HER FARE BÖYLE DEĞİL AMA BU BÖYLESİ. İZLEMEYE DEVAM EDİYORDUM EKRANDAN VE SONUNDA KAPI ÇALDI...

GİRİN GİBİ Bİ SES DUYMAMASINA RAĞMEN KAPIYI AÇTI VE İÇERİ GİRDİ.

KARŞISINDA AYNALI CAMDAN YAPILMIŞ BİR GİŞE VARDI VE ÖNÜNDE HİÇ SIRA YOKTU.

III, ŞEY MERABA... GÜVENLİK GÖREVLİSİ BENİ BURAYA YÖNLENDİRDİ AMA...

SELAMINA KARŞILIK ALAMASA DA OTOMATİKMAN UÇAĞI KAÇIRMASIYLA BAŞLAYAN BOKTAN HİKAYESİNİ ANLATTI. FİKRİNCE HATASINI BELEŞE ÇEVİRMEYE NİYETLİYDİ...

AMA İÇERDEN HİÇ SES GELMİYORDU. MERAKINA YENİLİP AYNALI CAMEKANIN ARKASINDAKİ KÜÇÜK KAPIYI TIKLATTI...

İÇERDEN GEL SESİ GELMEMESİNE RAĞMEN KAPIYI AÇTI.

UÇAĞI KAÇIRDIĞINI, YENİ BİLETİ İNTERNETTEN ALMAYA ÇALIŞTIĞINI AMA SİTEDE SORUN OLDUĞU İÇİN ALAMADIĞINI, NAKİT ALIRSA DA DAHA PAHALIYA GELDİĞİNİ...

DİYEREK BİLETİ ALDI VE UÇAĞINA BİNİP GİDECEĞİ YERE GİTTİ... BENSE KENDİNE BİLETİ OLMAYAN AMA DİĞER KERİZLERİ KURTARAN BİR GİŞECİ OLMUŞTUM. PARADİGMAYI ÇÖZMEYE ÇALIŞIRKEN BİR SES...

Aydınlanmaya Giden Yolda Kadın Sabrı

Tenzin Palmo ve Işıklı Yolculuğu

Ezgi Aksoy aksoyezgi@gmail.com

"Çözüm içimizdedir. Eğer huzuru ve mutluluğu orada bulamazsak, huzur ve mutluluk dışarıdan gelmeyecektir."

O bir Batılı. Daha da fenası bir kadın! Batılıdan Budist rahip belki olur, ama kadından olmaz demişler ona ilk önce. Lakin Palmo, 1961'de henüz 18 yaşındayken **Budizm** üstüne okuduğu bir kitabın etkisiyle, hayat yolculuğuna hangi yol üzerinde devam edeceğini seçmiş. Daha kitabın yarısındayken Budist olduğuna karar vermiş ve kitabı bitirdiğinde de Hindistan'a gitmeye karar vermiş. Ancak yaş sınırına takıldığından ancak 1963'te bu yolculuğa çıkabilmiş.

İngilizce öğretmenliği yapmak gerekçesiyle gittiği **Hindistan**'a vardığında bir süre bocaladıktan ve çokça mücadele ettikten sonra, bir manastırda kendine yer bulmayı başarmış. Lakin Budizmin sevgi ve huzur dolu dünyasında aydınlanmanın kapılarının kadınlara kapalı olduğu bir dönemde, onca erkek arasında tek kadın olmanın da zorluğunu yaşamış. Ayrımcılık ve Budizm aynı cümle içinde pek şık durmasa da, bunu görmüş ve yaşamış Palmo. Manastırda geçirdiği yılların sonunda 1976'da, büyük meditasyonunu gerçekleştirmek üzere **Himalayaların** zirvelerinde, 3900 küsür metre yükseklikte bir mağaraya kapatmış kendini. Hem de tam 12 sene...

Ayrımcılık ve Budizm aynı cümle içinde pek şık durmasa da, bunu görmüş ve yaşamış Palmo.

Tenzin Palmo, tek başına 12 yıl kaldığı bu mağarada açlık, dondurucu soğuk, vahşi hayvanlar ve heyelanlar gibi pek çok zorlukla da karşılaşmış. Defalarca öleceğini sanmış, ama ölmemiş. Lakin nihayetinde 33 yaşında girdiği, 12 yıl boyunca bir meditasyon kutusunda asla uzanmadan dik olarak ve sadece gecede 3 saat uyuduğu bu mağaradan 45 yaşında bambaşka bir insan olarak çıkmış. Bizim de pek kullandığımız tabiriyle, "ererek" çıkmış o dağ kavuğunan; **Nirvana**'nın böğründen kopup gelmiş.

Çıktığında **Kuzey Hindistan**'da manastırını kurmak ve uzun zaman önce unutulmuş olan elit kadın ruhani topluluğu "**Togdenma Soyu**"na yeniden can vermek isteyen aydınlanmış bir ruhmuş artık. Tenzin Palmo. Işığın kızı. Bu Haziranda 74 yaşına basıyor. Ve dev bir tabuyu yıkarak ve de kadim bir geleneği uyandırarak, manastırında aydınlanmayı arayan dişi ruhlara yol gösteriyor.

Acemilikten Ustalığa, Ayrımcılıktan Saygınlığa Tenzin

Tenzin Palmo'nun aydınlanmaya giden yoldaki yolculuğu **İngiltere**'de başlıyor. 1943'te **Hertfordshire**'da doğan Palmo, **Londra**'da büyümüş. Özellikle annesi ruhani yönü kuvvetli bir kadınmış, ancak Tenzin Palmo'yu diğer inanç sistemleri ve dinlerle tanıştıran bir kütüphanede çalışmaya başlaması olmuş.

Tenzin Palmo ilk gençlik yıllarında çalıştığı kütüphanede diğer dinler ve inançlar üzerine onlarca kitap okuyor ve bu kitaplarda derin bir huzur buluyor. Çünkü Palmo, kendini hiçbir zaman bulunduğu yere ait hissetmediğini ve derin bir arayışın onu çağırdığını içten içe bilmekte olduğunu söyleyecektir ilerleyen yıllarda.

20 yaşında Hindistan'a taşınır ve **Freda Bedi** ile birlikte genç Budist rahiplere **Genç Budist Rahipler ev Okulunda** İngilizce öğretmeye başlar. 21 yaşına bastığında hayatındaki en büyük dönüm noktalarından birindedir artık, çünkü **Khamtrul Rinpoche** ile tanışır ve Rinpoche Palmo'nun öğretmeni olur. Tenzin Palmo, Rinpoche'yi gördüğünde onun öğretmeni olacağını bildiğini söylüyor. Ve söylediğine göre Rinpoche de Palmo'nun öğrencisi olacağını anında bilmişti.

Palmo, Rinpoche'nin manastırına altı yıl kalır. Manastırda yüzden fazla rahip vardır ve aralarındaki tek kadın Tenzin Palmo'dur. O dönemde erkek rahipler Palmo'ya şefkatli bir ayrımcılık gösterirler. Kadın olarak doğmuş olmasının onun suçu olmadığı ve ruhunun bir dahaki hayatında bir erkek olarak doğması için dua ettikleri söylenir Palmo'ya.

Manastırdaki yılların ardından Palmo öğretmeninin de desteğiyle yalnızlığa çekilmeye karar verir ve yakınlarda bunun için uygun bir mağara olduğunu öğrenir. Bu kararı özellikle erkek rahipler tarafından pek de olumlu karşılanmaz. Palmo'ya soğuktan donabileceği ya da tecavüze uğrayabileceği söylenir. Ancak Palmo kararlıdır ve 1976'da mağaraya taşınır.

Mağarada yalnızlığını yaşadıktan bir süre sonra, tamamen **izolasyon** ve total **meditasyon** kararı alır. Bu uzun yolculuğun sonunda nihayet mağaradan çıktığında takvimler 1988'i göstermektedir. Tenzin Palmo artık fiziki dünyanın fani vesveselerinden arınmış, saf bir ruh olsa da, dünya onunla aynı hızda yürümüyordur aydınlanmaya.

Palmo mağaradan medeniyete indiğinde, Hindistan'da artık yasadışı olarak bulunmaktadır. Çünkü dünyevi kanunlara göre vizesi çoktan dolmuştur ve bu nedenle artık bir kaçaktır. Hindistan da Palmo'ya pek de kolaylık göstermekten kaçınır ve bunun üstüne Palmo **İtalya**'ya taşınır. Bugün iddia edildiğine göre Palmo'nun o dönemde Hindistan'dan ayrılışı bir tür sürgün edilmedir, çünkü genç erkek rahiperler Palmo'nun varlığından ve "**çile**" olarak adlandırılan meditasyon ve olgunlaşma sürecinden başarıyla çıkmasından rahatsızdır.

Burada, yani İtalya'da, aydınlanma yolculuğunun ikinci kısmına giriş yapar Palmo. Budist rahibelerin ya da kadın Budist rahiplerin (hangi terimi tercih ederseniz) erkek rahiplerle eşit haklara sahip olabilmesi için bir mücadele başlatır. Aktivizmi enerjiktir, sevgi doludur, ilham vericidir ve büyük bir takdir ve destek görür dünya kamuoyundan. Lakin yine de acemi bir Budizm sevdalısı olarak başladığı bu yolda olgunluğa ulaştığını ve bir kadın olarak bir manastır kurabileceğini Hindistan'daki rahiplere inandırması on yıldan fazla sürecektir.

Tenzin Palmo, 2008 yılında Budizmde kadının rolünü geliştirdiği ve desteklediği için; ve de belli bir mertebeye erişebildiği için "Jetsunma" (saygıdeğer rahip kadın) titrinin aldı.

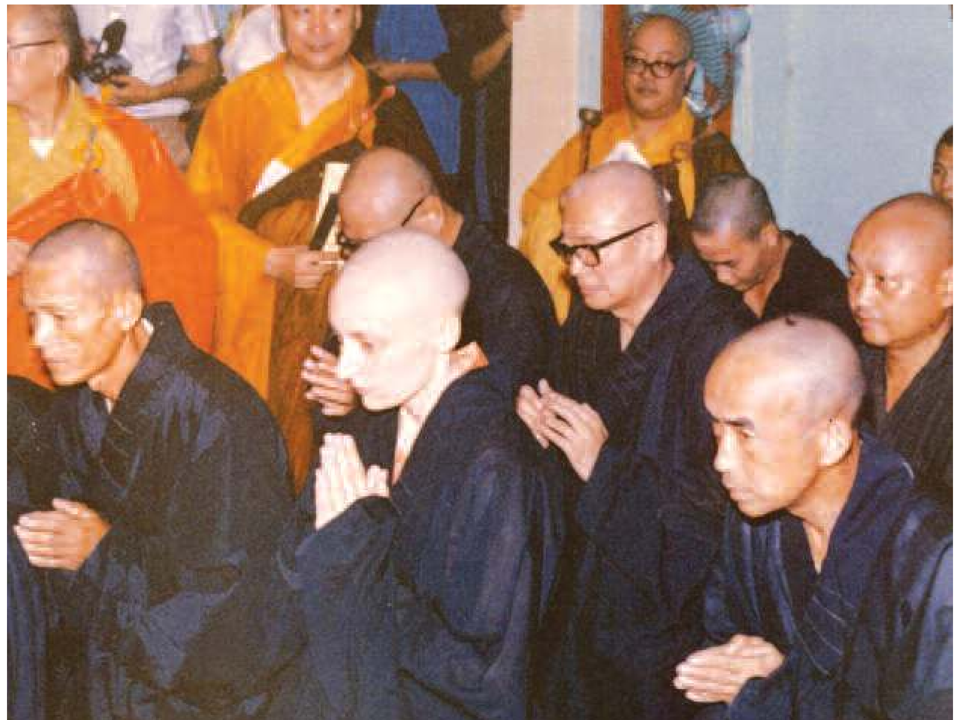
Tenzin Palmo'nun manastırı **Dongyu Gatsal Ling Rahibe Manastırı** 1988'de mağaradan çıkışından tam 12 yıl sonra ancak 2000 yılında **Tibet** sınırında açılabildi. DGL Rahibe Manastırına kadınlar Budizm eğitimi alabiliyorlar ve Budizm terbiyesi görüyorlar. Üstelik dileyenler, Togdenma Soyunun yolundan gidip çile ile olgunlaşmayı seçebiliyor.

Tenzin Palmo, 2008 yılında Budizmde kadının rolünü geliştirdiği ve desteklediği için; ve de belli bir mertebeye erişebildiği için "**Jetsunma**" (saygıdeğer rahip kadın) titrinin aldı. Palmo aynı zamanda altı üyeli "**Batılı Bhikkhuni Komitesi**"nin (Bhikkhuni: kadın keşiş) saygın bir üyesidir.

Tenzin Palmo, kuşkusuz cesur ve devrimci bir dini lider ve bu nedenle de tüm dünyadaki Budist camiada büyük saygı görüyor. Yüreğinin sesini dinleyip hem de **Batı**'dan gelerek **Doğu**'nun tabularına meydan okumak çok da kolay olmasa gerek. Kadınların manastırlarda kendilerine pek yer bulamadığı bir dönemde, kadınların da erkekler kadar adanmış ve öğretiye sadık meditasyonlarla zorlu bir aydınlanma süreci yaşayabileceğini kanıtlamış ve mağarada geçirdiği 12 yıl ile, bir yerde, Budistleri de değiştirmiştir. Palmo'nun cesareti ve inancı, bugün manastırının koridorlarında yaşıyor ve orada eğitim alan her budist kadın rahibin yoluna yoldaş oluyor.

Başlı başına bir ilham kaynağı ve yaşayan bir inanç abidesi olarak Palmo, tüm dünyadan pek çok kadın için büyük bir sembol. Palmo, Budizmin kendisine inandığı kadar, kadınlara da inanıyor. Zira geçenlerde verdiği bir röportajda "**ruhun kadın bedeninde isteyip de yapamayacağı hiçbir şey yoktur**" diyordu.

Kaynaklara göre, Tibet ve Budizm tarihi boyunca, çok çok eskiden, yani kadim za-

manlarda, pek çok önemli kadın **yogi** olmuştu. Ancak onlarla ilgili çok az yazılmış, çok az çizilmişti. Öğretileri unutulmuş, varlıkları rüzgara karışmış, uçup gitmişti. Tenzin Palmo, bu bağlamda eski ve köklü bir geleneği yeniden canlandıran isim oldu. Doğu kültüründeki ilk Batılı budist değildi ve kuşkusuz ilk kadın yogi de değildi. Lakin Tenzin Palmo'yu özel kılan, bu çağda Batıdan gelip ışığı Doğuda arayan bir kadın olarak, onu aynı zamanda diğer kadınlara da sunması ve bir tarihi yeniden yazmasıydı. Ayrımcılığa

karşı sabırla pozisyon alması ve bir kaya gibi sağlam durmasıydı. O, Jetsunma Tenzin Palmo'ydu. Yani Budizm hiyerarşisinde kadınları erkeklerle eşitleyen kadın...

Palmo'nun Manastırı ve Togdenma Soyu

"***Bir zamanlar, önceki Khamtrul Rinpoche, boynumun etrafına resmi olarak uzun bir 'khata' koydu ve Tibet'te pek çok togdenma olduğunu, ama şimdi bu geleneğin kaybolduğunu söyledi. Bu nedenle bu değerli yogini soyunu yeniden kurmam için dua etti. Ve bu benim için kutsal bir sorumluluk oldu.***"

Bugün itibarıyla DGL Manastırında **Tibet, Lahaul, Ladakh, Kinnaur, Bhutan, Arunachal** ve **Nepal**'den gelen ve Budizm eğitimi alan 100'den fazla kadın var. DGL'deki kadınların eğitimi altı yıl sürüyor ve bu süre boyunca genç kadınlar Budist felsefeden Tibet dili kurslarına kadar pek çok alanda ders alıyorlar. Kadın rahip adaylarına ayrıca İngilizce de öğretiliyor ve İngilizce derslerini genelde anadili İngilizce olan Batılılar veriyor. DGL aynı zamanda kadim Togdenma soyunu da yaşatmayı kendine amaç ediniyor.

Eskiden, kadim Tibet bölgesinde "**Togden**" ve "**Togdenma**" (fark edilmişler) denilen ve aydınlanmaya giden çileli yolu seçen pek çok yogi bulunuyormuş. Ancak bu gelenek zamanla ve özellikle de **Komünist Çin**'in baskılarıyla kaybolmuş ve Budizm inanışındaki yerini kaybetmiş. Bazı önemli Togdenler Tibet'ten Hindistan'a kaçabilmiş ve geleneklerini burada sürdürebilmişler. Bunların önemli bir kısmının kadın olduğu söyleniyor. Ancak onların da zamana yenildiği ve bu geleneğin onlarla birlikte tarihe karıştığı da biliniyor. Tenzin Palmo'nun yaptığı ise, ustası Khamtrul Rinpoche'nin de desteğiyle bu kadim öğretiyi canlandırmak. Erkek rahipler başta buna karşı çıkmış olsalarda bugün itibarıyla Palmo'nun manastırı 17 yıldır faaliyetlerini sürdürüyor ve artık kutsaliyeti kuşku götürmez bir şekilde tanınıyor.

DGL manastırında Togdenma olarak eğitilmek isteyen ve bunun için yapılması icap eden uzun, acılı ve çetin çalışmaları gerçekleştirmeyi göze alan birkaç tane kadın rahip de bulunuyor. Bu çalışmalar hayli zor ve ciddi olarak acılı çalışmalar; ancak bir ömür süresince Togdenma mertebesine erişebilmek için de gerekli olduğu kabul ediliyor. Buna göre ruh, birkaç ömür süresince çekmesi gereken çileyi bir ömür süresinde çekiyor ve Togdenma mertebesine eriyor.

Tenzim Palmo'ya göre **Gyalwang Drukpa** da (Drukpa Soyunun onursal liderine verilen isim) **Dharma**'nın (Budizme göre kozmik yasa ve düzen) geleceğinin kadınların ellerinde olduğuna inanıyor. Ve bu da, Budizmde önümüzdeki dönemde eşitlik anlamında pek çok şeyin daha değişeceğinin önemli işaretlerinden biri. Böylesi bir eşitlik ve reform hareketinin diğer inanç sistemlerinde de görülmesini dileyerek Tenzin Palmo'nun sözleriyle bitirelim;

"**Bizler vücudumuz değiliz. Bizler cinsiyetimiz değiliz. Bizler zihnin saf doğasına sahibiz. Saf farkındalığımız kadın ya da erkek değildir.**"

• Evlilik güzeldir, çünkü ruh ikizini bulma ihtimali vardır.

• Seçtiğin kişi sana en yakışan kişidir.

• Evlilik güzeldir, çünkü heyecanlıdır.

• Eşini hep beğenirsin, çünkü onu sen seçtin.

• Senin evliliğin başka... Çünkü çok özel...

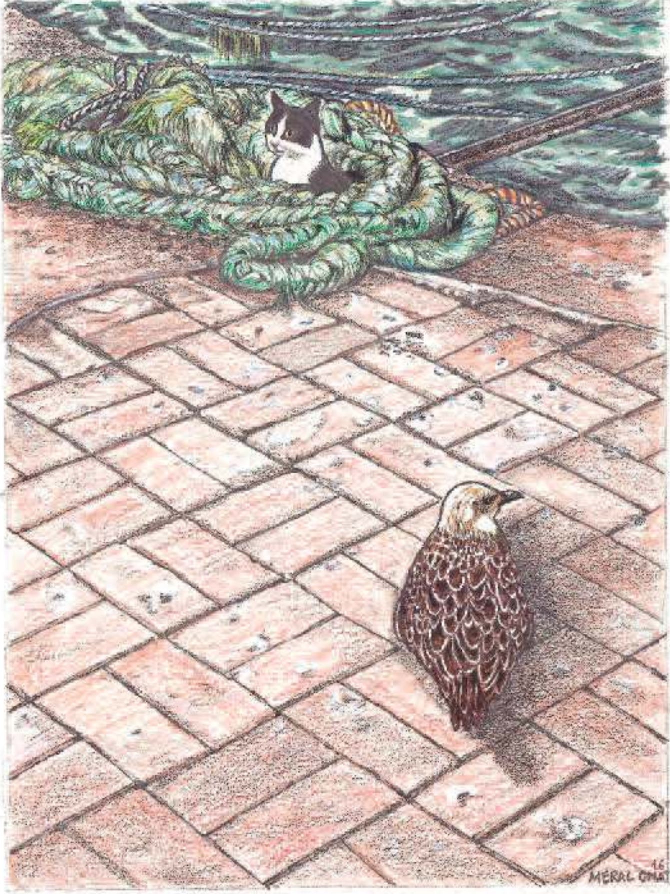

• Güzeldir yani evlilik... Valla...

ERKEN REZERVASYON

Meral Onat

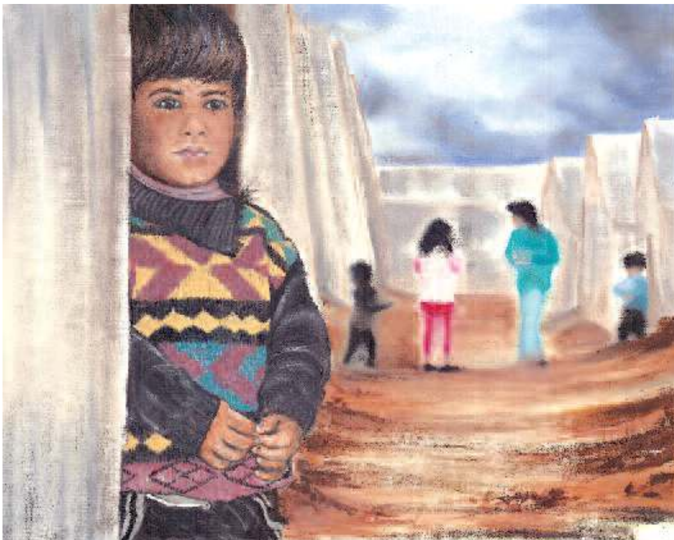
- Biliyor musun canım oğlum, bu akşam hava kararınca yolculuğa çıkıcaz..

- Sahi mi... Tatile mi. ?!.

- ..Tatil gibi.... Tatil sayılır..

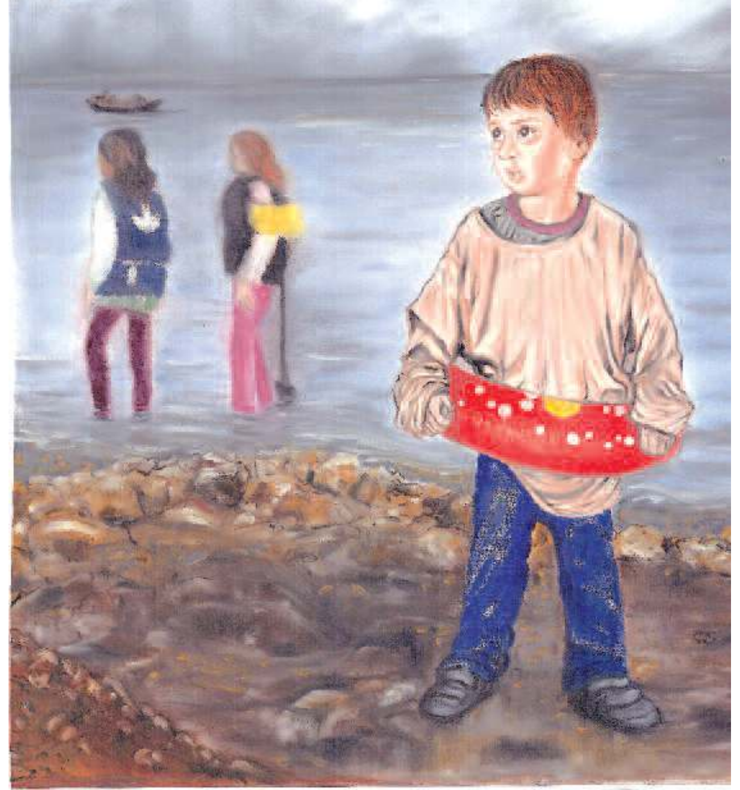
- Gerçekten mi?!! kaç kere dediniz götürmediniz.. gene kandırıyosun beni!..

- O zaman teknede yer kalmamıştı ondan gidemedik mirwan'ım... Bu sefer baban erken rezervasyon yaptırdı.. Çok güzel bir yere götürecek bizi..

- Peki nerede kalıcaz.....Ev?!.

- İstediğimiz her yerde... Nerede istersek..

- Nasıl gidicez?!! Neyle?!!

- Denizden... Deniz yolculuğu yapıcaz, tekneyle...

- Aa ne güzel denize mi gidicez? Ama ben yüzme bilmiyorum..

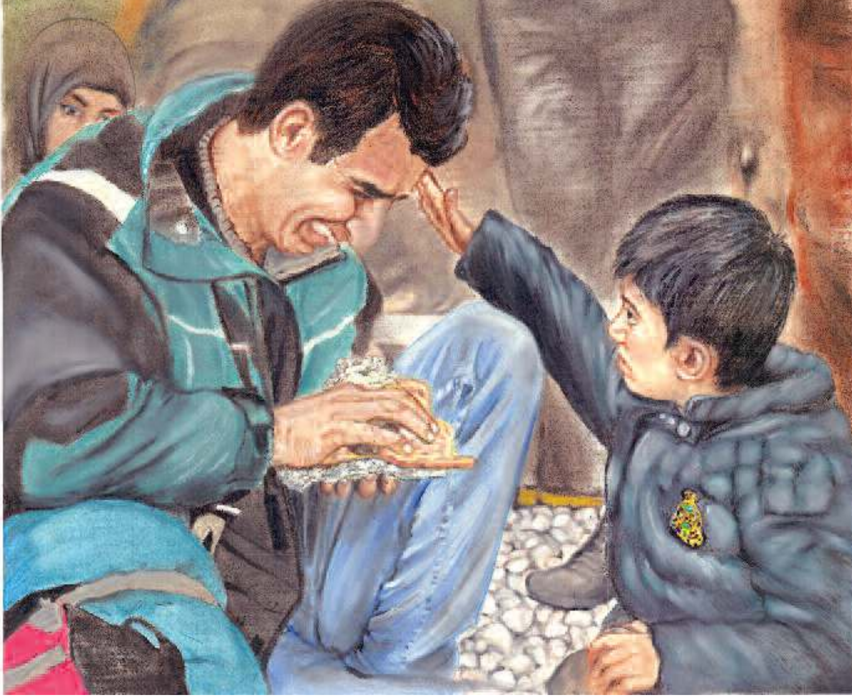
- Merak etme canım, baban bize can simidi alacak... Can yeleği alacak.. Şimdi deniz de sıcacıktır.

- Suya dalıcam balık yakalıcam ben..

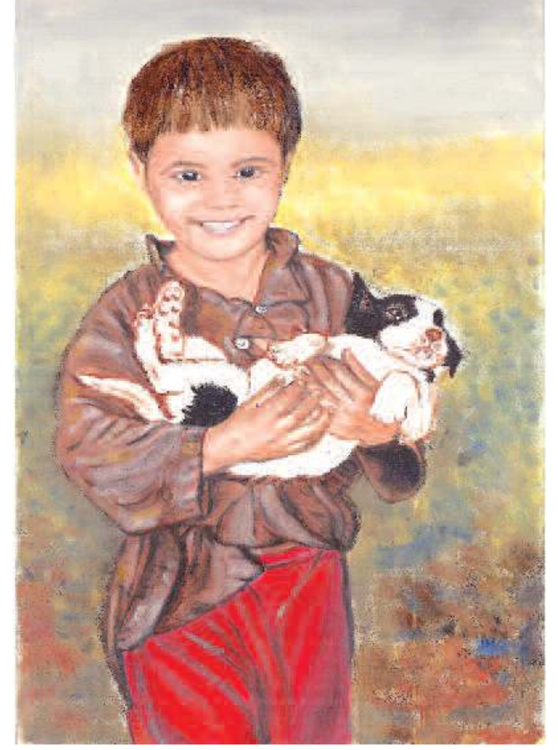

- Peki arkadaşlarım.. Orada ya hiç arkadaşım olmazsa...

- Merak etme, orada bir sürü yeni arkadaşın olacak güzel oğlum...

- Güzel yemekler olacak mı peki.. Ne yiycez gidince..
- Ah Mirwan'ıııım... Piza yersiiin... Çikolata yersiin.. Ne istersen alır baban sana..

- Yeni evimizde köpek alalım mı.. Burada bi tane bile kalmadı artık... Kediler de bitti....

- Tabii alırız... Hayvanat bahçesine de gideriz... Aslanlara yiyecek atarsın..

- Ne olur gidelim annecim noolur... Kardeşim fatıma da yok zaten, hep canım sıkılıyo... Bilal dedi ki bomba düşmüş fatıma birden bire yok olmuş.. Toz olmuş... Melek olmuş..
- ....

- ALİ'Yİ DE ALICAZ DİİL Mİ... ALMAZSAK ÇOK AĞLAR, BİZİ ÖZLER!..
- TABİİ Kİ YAVRUM BIRAKIRMIYIZ HİÇ.. BİZ NEREYE O DA ORAYA... GÜZELCE UYUR YOLLARDA... O DA EĞLENİR, HER YERİ SEYREDER...

- BEN BAVUL HAZIRLIYORUM TAMAM MI!.. MAYOMU DA ALICAM!...
- ÇOK ŞEY DOLDURMA CANIM AĞIRLIK OLMASIN YOLDA..., GİTTİĞİMİZ YERDE ALIRIZ...
- TAMAM ANNE!..

YETTİ ARTIK

MELTEM ARIKAN

Yaşam bizim hayal gücümüz çok ötesinde bir yaratıcılığa sahip. Sürpriz yapma konusunda ise biz yazarlardan çok daha başarılı. Yıllar yıllar önce tek istediğim Galler'de yaşamak iken, birisi bana bir gün gelecek, yazdığın bir oyunla üstelik hayatımdaki en sevdiğim insanlarla tüm Galler'de turne yapacaksın demiş olsaydı asla inanmazdım... İnanamazdım çünkü benim hayal gücümü bile aşardı bu sözler...

"Enough is Enough" (Yetti Artık) Benim yazdığım, Memet Ali Alabora'nın yönettiği ve Pınar Ögün'ün oynadığı, Kadına şiddete, enseste, çocuk tacizine yeter diyen müzikle bir oyun... Oyunumuzla tüm Galler'i gezerek, burada da açık açık konuşulmak istenmeyen konuları yüksek sesle dile getirdik...

Kimse bizi kovalamadı...
Kimse bizi suçlamadı...
Kimse oyunumuzu yasaklamadı...
Kimse burada böyle şeyler olmuyor demedi...
Kimse aile yapımızı yıkıyorsunuz diye suçlamadı...
Kimse siz kim oluyorsunuz da dinimizi eleştiriyorsunuz diye bağırmadı...
Bütün Galler'i gezdik...
Kimse...

Türkiye'de yaşadığım kabus sonrası bana ikinci kez kucak açan, beni yine iyileştiren Galler, beni bir anne şevkatiyle sarmalıyordu... Galler'in el değmemiş, yabani, kimi zaman sert ve her adımınıza eşlik eden yeşillin tonlarıyla bezeli doğasına bakarken yine yeniden büyüleniyordum. Kimi zaman sadece bir arabanın geçebileceği darlıktaki yolların kenarlarını süsleyen yeşiller, uçsuz bucaksız arazileri süsleyen nokta nokta koyunlar, gökyüzünün maviden, griye, griden, turuncuya dönen renkleri ve rüzgarın ve kuşların ve sessizliğin kimi zaman bağıran sesleri...

Ruhların sesini duyabilirsiniz burada,
hüznün sesini de,
kimi zaman çaresizliğin,
kimi zaman kabullenişlerin...
İnsanlar ise çok az bağırıyor burada...

Sessiz insanların, sakin yaşamların, saklanmış hayatların ülkesi Galler'in her yerini dolaşarak avaz avaz bağırdık. Yetti Artık...

Kimi zaman çok yeni yapılmış modern bir art center'da, kimi zaman 1900'lerin başında yapılmış bir tiyatro'da kimi zaman ise yüz yıllar öncesinin mekanlarının içinde olmak başlı başına bir serüvendi.

Welshpool'da 1800'lü yıllarda yapılmış bir balo salonunda oynadık. Salonun arka kısmında da eski bir mahkeme salonu vardı. Oyun öncesi toplantımızı o mahkeme salonunda yaptık. Orada konuşurken burada kim bilir neler yaşandı diye düşündüm. Kimilerinin hayal kırıklıkları, kimilerinin acıları, kimilerinin öfkeleri.. Bir zamanlar seslerle kaplanan duvarlar şimdi lekeler ve örümcek ağlarına bürünmüştü. Soğuk, buruk ve yalnız... Sanki bir zamanlar yüzlerce kişinin hayatına yön veren mekan orası değilmiş gibi... Bir zamanını ihtişamı şimdi buruk bir terkedilmiştik içindeydi... Mekanları var eden insanlar, mekanlarla var olan insanlar, mekanları terk eden insanlar, mekanlar ve insanların sürekli devinen ilişkileri... Mekanları mı insanları, insanlar mı mekanları tanımlar?... Mekanlar, tarih ve insanlar...

O zamanlar burada seslerini duyuramayanlar gibi bugünde seslerini duyuramayanların olması...

O zamanlar haksızca yargılananlar gibi bu zamanlarda da haksızca yargılananlar...

O zamanlar haksızca cadı diye suçlanan kadınların bu zamanlarda oruspu, şeytan gibi başka tanımlarla suçlanması...

Bu turnenin sonunda insan malzemesinin her yerde aynı malzeme olduğundan yine yeniden bir kez daha emin oldum.

Ne yazık ki, duymak istemedikleri gerçekler konu olunca ne yaparsanız yapın, duymamaya devam ediyorlar.

Ne yazık ki, konu kadın sorunları olunca erkeklerin çoğunluğu hiç mi hiç duymak istemiyorlar.

Ve Ne yazık ki kadınların sorunları dünyanın her yerinde aynı... Aynı acılar... Aynı vurdumduymazlıklar... Aynı pişmanlıklar...

"bu oyunu 16 yaşında izleseydim o zaman hayatım bambaşka olurdu, bu oyunla bir kez daha buraya gelirseniz ben gönüllü olarak kapı kapı sizin oyununu tanırım" diyen genç kızın samimiyeti...

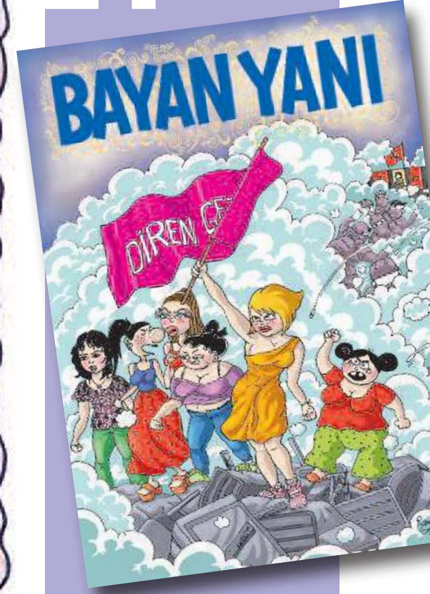
İnsan malzemesi kültürlere, dillere, sınırlara, düşmanlıklara rağmen o kadar birbirinin aynı ki, kendilerini bu kadar faklı ve ayrı görerek ve algılayarak aslında imkansızı başarıyorlar...

Ece Burgaz

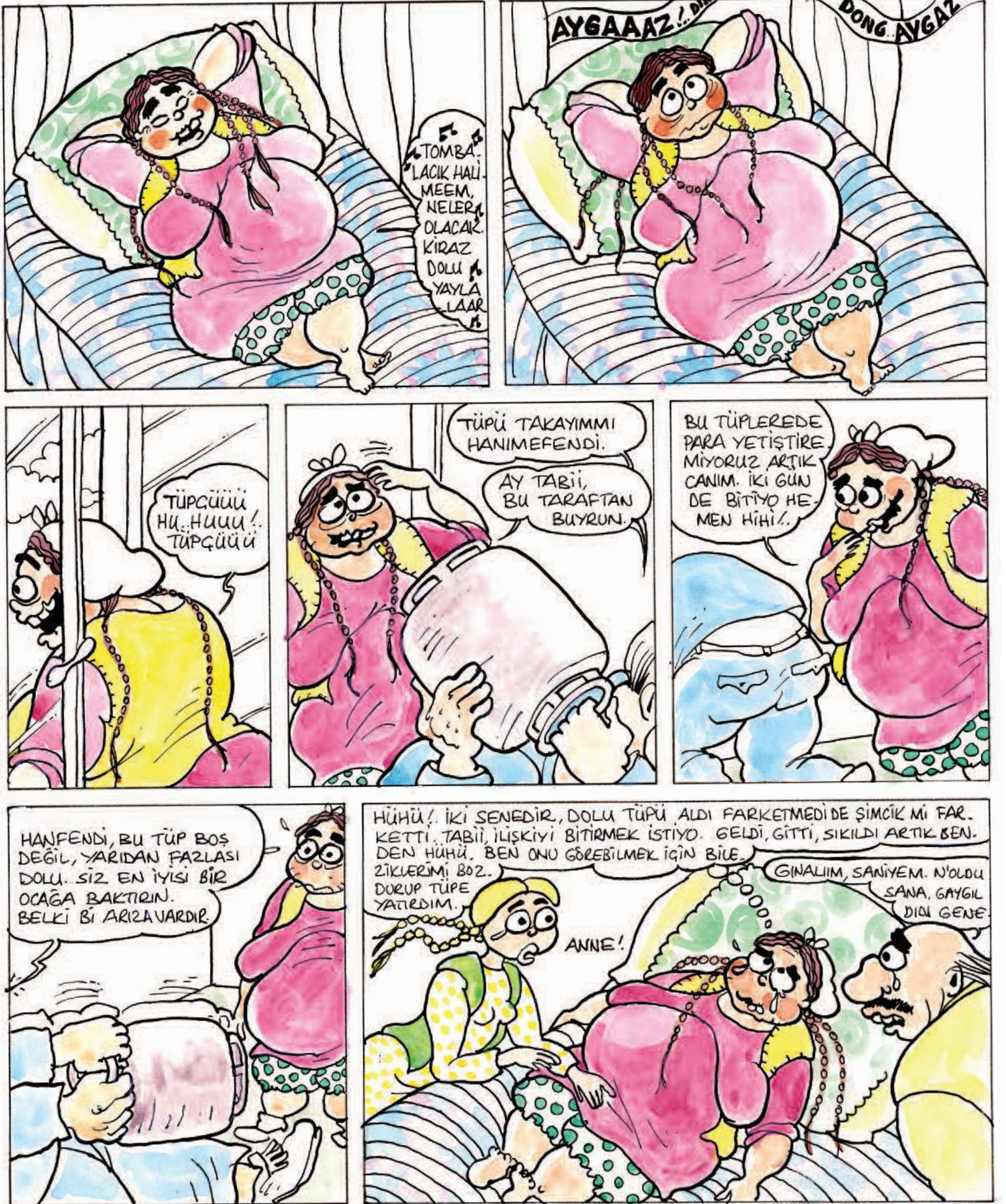

Sayfa 21

TÜPÇÜ

Ramize Erer

BAYAN YANI

2017-05
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan
Abonelik Aysun Öztürk
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

NE MÜBAREK KOMŞUMUZDUN SEN HAFIZ TEYZE...

Müstakil evlerden oluşan Küçükyalı'mızın ilk apartmanın giriş katında tam sınır komşumuzdu Hafız Teyze...Simetrik ev yapılı dairemizde bitişik duvarlarımıza terlik vurarak haberleşirdik çoğu zaman...

Yan kapıdan ev terlikleri ile başka bir ayakkabı üzerine basarak yengeç misali bizim eve geçerdi.... Yapacağı, dikeceği, pişireceği, alacağı şeyleri, akıl, fikir alışverişi açılımına sunardı ....

Nüfus ismi bilinmez, herkes yaşı, samimiyeti nispetinde, Hafız Anne, Hafız Teyze, Hafız Abla, Hocam, Hafız Hanım gibisinden hitap ederdi...

Evimizin yeni dillenen bebesi kardeşim, "Hagız Anne" derdi.. Zatürre geçiren kardeşime havale geldiğinde annem Hafız Annesine okuturdu, maneviyat şifası, doktordan önce ilk yardım gibi gelirdi... Bağımlılık yapmış olmalı ki, şimdi gurbetten görüntülü görüşme ile çoluk çocuk okunuyor Hagız Annesine kardeşim...

Öyle paralı, pullu değil, tam da anlamı ile Allah rızası için yapılan, yoğun meşguliyet zincirine ilaveten, mahallenin kadınına, kızına Kur'an okutmak için evini açarak hayırlar halkasını genişletirdi Hafız Teyze... Bildiğini öğreterek paylaşma, gerçek bir sosyal paylaşım ağı ...

Bana yetişmek ve geçmek isteği ile Hafızı zorlayan, komşu kızına akşamları ek ders verdiğini arka kapısından çıkarken görünce, bir daha da gitmedim. Yitireceğim bir öğretiye sebep olan, anti- yarışmacı bir kişilik ve serbest rekabete karşı kırılgan oluşumu teşhis eden eğitmenimdir... Ve kırk yıldır ki bu anıyı **"çok güzel Kur'an okuyordun, yazık ettim"** diye üzülerek anlatır..

Komşuluğu bütün bir insan ve insan-i yardımda herkesten çok ilerdeydi Hafız Teyze... Komşuluğumuzu yıkamamıştır aramıza sokulmak istenen hiçbir fit güçleri... Gıybet kalitesinde ise konuşulanlar **"boşver boşver"** diye elini sallayarak ayrılırdı o mekandan...

Kimseden beklemez, işlerini hep kendi yapar, kızının ve kendisinin kıyafetlerini bile kendi dikerdi..

Kömür kamyonu sokağa kömür yıktığı anda mahallenin çocukları kömürlüğüne yerleştirirlerdi. Hiç kıyamazdı, taşırken dualar eder, günlerce nasıl olduklarını yoklardı...

Arka kapı mutfak camekanda her zaman dolu bakkal tarzı teneke bisküvi kutusundan bisküvilerini alıp yavru kediler gibi kapı önünde yerler mahalle çocukları, Hafız Anne nidaları ile, salya sümük içinde...sonra el yıkama, su içme sırasına geçerlerdi... ____ *(RESİM 9)*

Herşeyi coşkuyla karşılardı. Tencerede mısır patlattığımızda, patlayan taneler, fırından aldığımız ekmek hamurunu kızartırken kabarması karşısında, hayret nidaları ile haykıracak kadar, dünya işlerinden uzak tutardı kendini Hafız Teyze...

Kalaycının azizliğine uğrayarak dip kısmı bombelenmiş, bakır tenceremiz soba üzerinde sallanırken, **"maşallah.. maşallah, tencere zikrediyor"** diye dualar okurdu. Şımaran tencere de daha fazla sallanırdı, Hafız Teyze'nin ilgisine karşılık verircesine..

Babamın iş arkadaşlarının emeklilik hediyesi duvar saati, sarkacına, **"Allah... Allah.. diyor bu saat"** diye, getirdiği eski türkçe **"Allah"** yazısını yapıştırıp, bir mana daha yüklemişti. Hem saati gösterecek, hem de her saniye "Allah" diye sağa sola sallanacaktı sarkacımız ...

Uzun yaz oruçlarının, Sahurlarını karşılarken mahalledeki Ramazan eğlentilerimize katılır ve azıcık alacağı uykuyu bile yenerdi. Uyumuşsa, sahura erken kaldırma espirimizi, her seferinde ilk kez yapılıyormuş gibi, kahkalarla karşılardı. Ve bu eğlentilerde beni sürekli takdir, tebrik eder; **"İnşallah televizyonlara çıkar, ünlü olursun"** diye dua eder ve yüzüme üfleyerek dilerdi.

Sevgimiz, saygımız, hayranlığımız karşılıklıydı... **"Seni kimler alacak Acaba? Seni alan yaşadı"**derdi..." **ne yazık ki bu dua pek tutmamış olmalı ki beni alan boşadı"**... dedim, EX'den sonrasında.. Akademi zamanı desen ödevlerimizi çizerken; **"maşallah, maşallah"** diyerek nazarlara karşı, Güneri Abim ve beni dualarla okur üfler ve **"ayy bu doktorluk gibi birşey nasıl da çiziyorsunuz, elleri, ayakları, parmakları?... aman yarabbim anotomi dersi gibi"** diyerek sanata sanatçıya değer verirdi, Hafız Teyze...

Sabahları **"günaydın"** dediğimizde, **"selamünaleyküm"** diye cevap veren ve ebediyete göçene kadar mahalle ile selamlaşması böyle devam eden Koca Hafız ile evliydi....

Koca Hafız kendine ağlayanlara cebindeki bütün parayı, belki de fakir bile değiller, dağıtır ve beş parasız şükür ile dolaşırdı... **"Bir tek kızının rızkı"** diye düşünmediği için Hafız Teyze çok kaygılanırdı... Kocasından, iyi niyet lakabı **"bizim Şaban"** diye eğitim molalarında dertlenirdi. Kızlardan birinin getirdiği nikâh davetiyesi üzerinde **"Şaban Bey ve Ailesi"** yazısını görünce, kendi kafasına vurarak gülmüştü...

Bir gece yarısı Koca Hafızın avantacı müridlerinden biri, Güneri Abimin üflediği ney sesini duyunca bizim kapıya yönelmiş **"Şeyhim aç kapıyı"** diye yalvar, bağır, yatmış uyumuştu paspasın üzerinde.

Kapıda pazarlamacıdan aldığımız 15. Yy. Sosyal, Fen konulu, daha taksitleri bitmemiş okul ansiklopedileri, **"kadın resmi var"** diye babaya göre uygunsuz içerikten sayfalar koparılmak suretiyle sansürlenmişti. Aynı ansiklopedilerin yırttığı sayfalarına bakmak lâzımsa Hafız Teyze'nin kızı bize gelirdi.

Koca Hafız, gerçekten dünya üstü bir insandı. Tümsek kaldırımda motosikletini tamir ederken, geri gelen kamyon çarpmış, yere düşürmüş, üzerinden geçmiş ve ileri vitese takıp tekrar üzerinden geçerek komalık hale getirmişti. Balkonlardan bağıranlar sayesinde nihayet kamyonundan inen, baskın şoför; **"üzerinden geçiyorum, ne bağırmıyorsun be adam?"** diyerek otomatik vitesle insaniyetini de çiğnemişti Koca Hafızın...Komadan çıkarken, Namazlı abdestli birinin sondaya bağlı olmasının zorluğunu sineye çekmiş, yine de şikayetçi olmamış **"Allah'dan geldi, buna da şükür"** diyerek Hafız Teyze de dahil olmak üzere mahalleliyi alem sekmesine uğratmıştı Koca Hafız...Hafız Teyze, bilhassa Ramazanda çok yoğun olur, mukabeleden mukabeleye çakışırdı çoğu okumalar, ama yetişirdi maneviyat fazlalığından her birine... Biricik kızçesi ve dahi evi, önce Allah'a, sonra bize emanetti Hafız Teyze'nin deyimi ile. Bizde aşırı naturel yuva ortamında vakit geçirirdi, annesi gelene kadar manevi kardeşimiz...Hafız Teyze arkasında köfte tabağı gezdirmesine rağmen, zayıflığından ödün vermeyip yemeyen kızı, bizim evimizde ıspanak bile yerdi...Hafız Teyze görmek ister, ama annesi gelince yememe durumuna büründüğünden, perdeyi aralık bırakıp dışarıdan annesinin yavrusunu duygusallıktan ağlayarak seyretmesini sağlardık. Aldığımız sınırsız dualarla Sırattan uçacağız artık...

Her türlü paylaşımın tavan yaptığı, Eski mahallelerde küçüklüğünü bildiğimiz, küçüklüğümüzü bilenler vardır. Hani anahtar bırakılan, bakkalların, komşuların olduğu o **–Di'li geçmiş yıllar** işte... Temel din eğitimimin temellerini pekiştiren, tanıdığım üç din insanıdır ki; en küçüklüğümde Şirin Sokaktaki Hacı Anne, lisede din bilgisi öğretmenim Zarif Bey ve eski mahallemdeki Hafız Teyze... İnandıklarını dayatarak öğretmeye zorlamadılar, oysaki biz inandığımızı öğrenmek istedik, inançlarımızda buluştuk. Eğitmenini, komşunu seversen, öğretisini de seversin...

Aaahh!.. **NE MÜBAREK KOMŞUMUZDUN SEN HAFIZ TEYZE...** İçine doğduğum, bildiğim dini daha kutlu,uğurlu kılan, **Din kadını, Kadın Yanım**... Şimdilerde sağlığı biraz rahatsızlandı **"dua et"** diyor ve diyorum ki; **"elbetteki.! Sana edeceğim bütün duaları senden öğrendim"**...

Yeni dedikleri alemde **"dinsiz, şerefsiz pis Laik... Bizim partiden misin ki oruç tutuyorsun? Laiksen niye oruç tutuyorsun?"** diye mesajlandım Sanal adresimden**...** Laiklik dinsizlik değildir, din siyasi parti olamaz... Bunca hakaret arasında Laik görülmek iltifatını en öne çıkarıyorum ve Laik olduğum içindir ki inanç ayrımı yapmıyorum.. **Din laik olanda kalamaz mı Acaba?** Ve Eskiden, şu yeni Din Adamlarından birini tanısaydım şimdi inanç bakımından nice olurdum Acaba?

Fetiye Nene

İpek Özsüslü

BEN Gİ SU AK YÜ REK

BAHRİYE ÜÇOK

SİBEL BOZKURT

Ankara üniversitesi, ilahiyat fakültesi'nin ilk kadın akademisyenidir. hakkında yazılabilecek daha çok başarı var ama ben burada ansiklopedik bilgi paylaşmak istemiyorum... Bahriye Üçok, İslam dinini en iyi bilenlerden biri aynı turan dursun gibi. islamı tüm gerçekleriyle insanlara sundu ve tabii ki tehditler aldı ve hatta korkudan çalışmalarınaara verdi. 1988 yılında TRT'de Ali Kırca'nın bir açık oturum programında da islamda türbanın olmadığını dile getirmişti. Kendisi laik, kadın hakları savunucusu bir aydındı. Bu programdan sonra aldığı ölüm tehditleri arttı. ama o yılmadı ve insanlara gerçek bilgiyi ulaştırmaya devam etti.

(https://www.youtube.com/ watch?v=fm-ijniundc bu linkten videoyu izleyebilirsiniz)Atatürk ilkelerine bağlı kalmalıyız dediği, bir kadın hakları savunucusu olduğu, islam dinini tüm gerçekleriyle aktardığı için doç. dr. bahriye üçok 6 ekim 1990 günü evine gelen bombalı paketin patlaması sonucunda öldürüldü ("oradaydım" adli belgeseli https://www.youtube. com/ watch?v=1nxwpok5vyk linkinden izleyebilirsiniz. bu belgeselde kizi kumru üçok annesinin suikast gününü anlatmaktadir). Bahriye Üçok'a yapılan saldırıyı "İslami Hareket Örgütü" üstlendi. Kargoyu gönderen kadının da PKK ile bağlantısı sonradan ortaya çıktı. Peki Bahriye Üçok neden öldürüldü? sorusunun cevabını, Uğur Mumcu şöyle yanıtlamış; "Bu sorunun yanıtı bellidir. Atatürk ilkelerini savunduğu için!" Evet bunun için. Üniversite ve yüksekokullarda kız öğrencilerin başörtü takmalarının İslam dini ile ilgisinin bulunmadığını, türban ve başörtünün birtakım tarikatların bayrağı gibi kullanıldığını kanıtladığı için." Aradan 27 yıl geçmiş ama pek de bir şey değişmemiş ülkemizde, iyi anlamda yani. Yoksa çok şey değişti ama değiştiremedikleri tek bir şey var o da bu milletin atasına sevgisi, saygısı, özlemi ve Atatürk ilkelerine ve laikliğe bağlılığıdır.

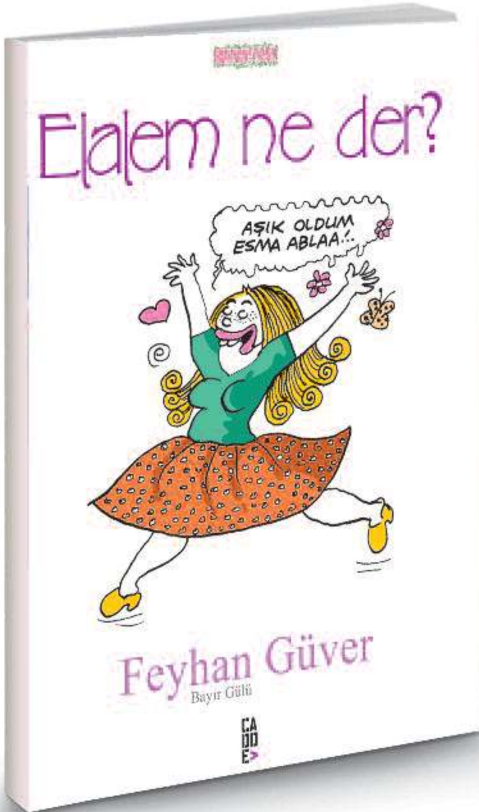

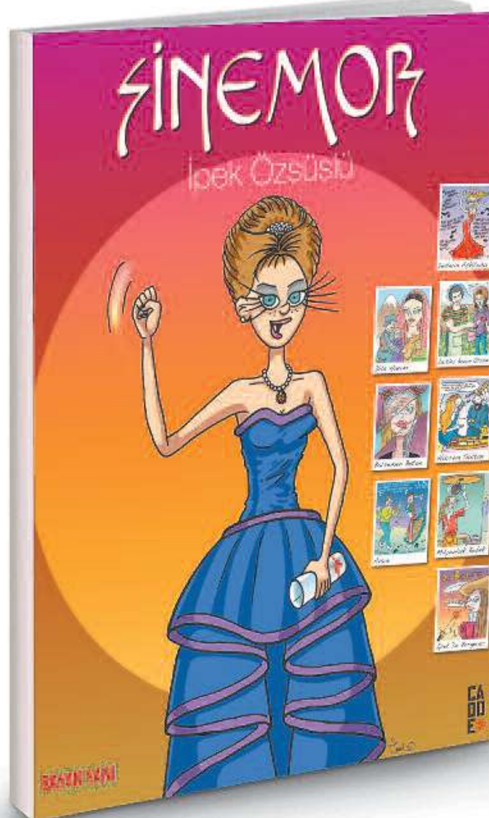

Elvida'nın çocukluğu neşeyle hüzün arasında gidip gelen bir salıncakta geçmişti. Canı sıkıldığında sallanır...

Ya da şekerli ekmeğini yiyerek köyün tozlu yollarında kaybolarak dolaşırdı.

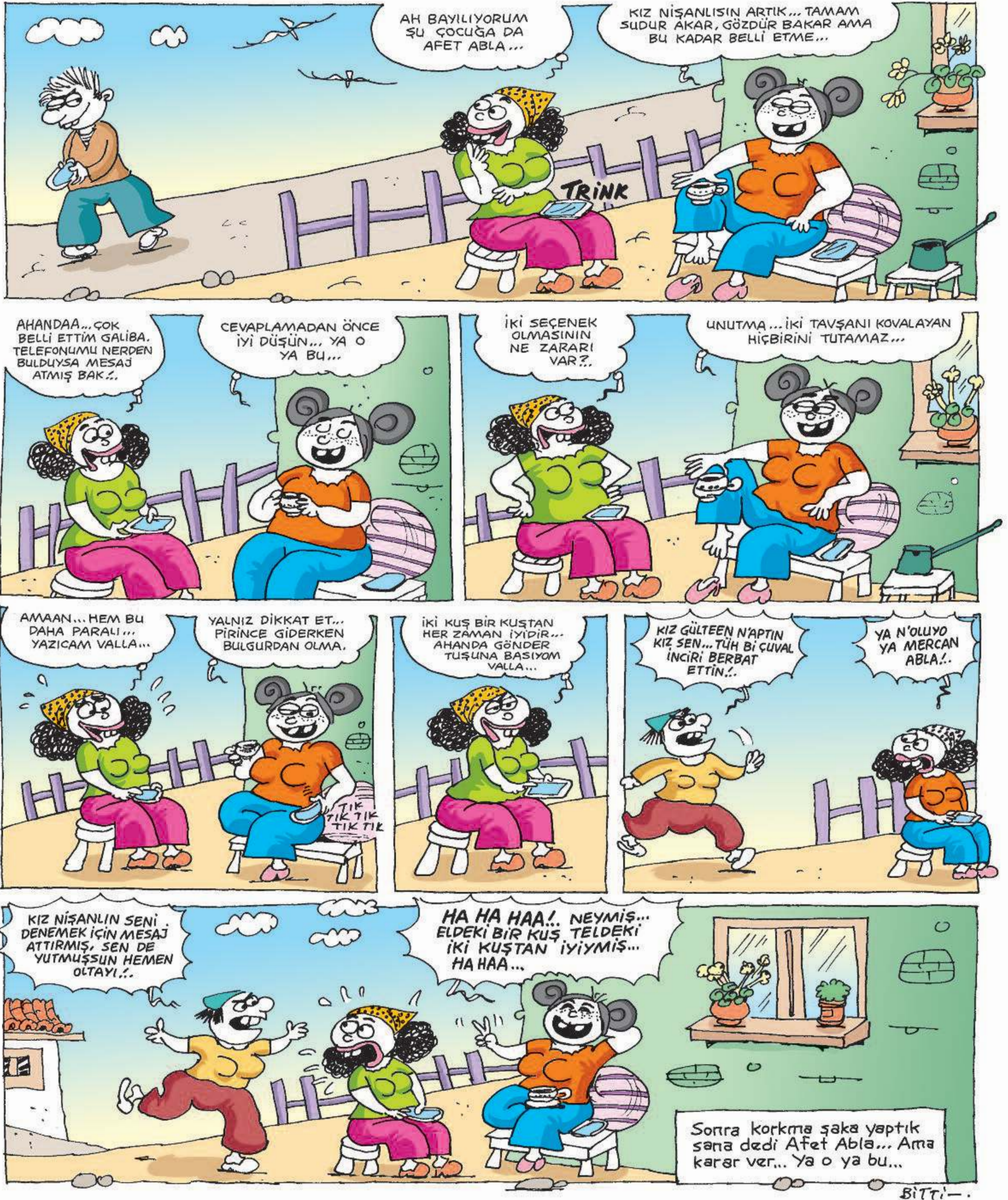

Feyhan Güver
İpek Özsüslü
9. Kadıköy Kitap Günleri imza günü 11 Haziran Pazar LeMan Standı. 16:00

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

BAYAN YANI

2017-05
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan
Abonelik Aysun Öztürk
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.